

DAVID MAASBACH

de autobiografie

VERLIES

NOOIT

JE GELOOF

Verlies nooit je geloof

Dr. David Maasbach

2e druk

GAZON UITGEVERIJ

Apeldoornselaan 2, 2573 LM 's-Gravenhage
Holland. Tel. 070 3469729. Fax 070 3107111
Email: information@jmwz.com

Colofon

Copyright © David Maasbach
Alle rechten voorbehouden

Redactie : John Hofman
Opmaak : Grada Hofman
Correcties : Jaap & Truus van Oostenbrugge;
Jack v.d. Stoep
Uitgever : Gazon Uitgeverij
Druk : Krips, Meppel
Omslagontwerp : Patrick Doorn

Opmerking: De aangehaalde bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling van 1995

**CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK,
DEN HAAG**

Maasbach, David

Verlies nooit je geloof/ David Maasbach.- 's Gravenhage.
Gazon Uitgeverij: 's Gravenhage; 1e druk - september 2000
2^e druk - oktober 2001

ISBN : 906 442 0874
NUGI : 632
Trefwoord : autobiografie; bijbelstudie

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of ver-veelvoudigd door middel van druk, fotokopie, microfilm, floppydisk of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Opdracht	5
Woord van dank	6
Inleiding	7
Waarom ik dit boek geschreven heb	8
1. Mijn voorgeslacht	9
2. Mijn jeugd	14
3. In de drukkerij	22
4. Waarom dopen?	23
5. De bekering van mijn broer Robert	26
6. Twee belangrijke gebeurtenissen	28
7. Toewijding	29
8. Bidden helpt	30
9. Een belangrijke tekst	32
10. Jeugdwerk	34
11. Keuzes maken	35
12. Het doen van Gods wil	37
13. Een gezegende reis	40
14. Mijn huwelijk	42
15. Groei	44
16. Aanval van binnenuit	45
17. Wachten op God	46
18. Wat doet u als men speren naar u werpt	48
19. Het domino-effect	50
20. Mouterij	52
21. Een bewogen paasweekend	54

22. Het Heilig Avondmaal	57
23. Het zwartboek	59
24. Persoonlijke aanval van de boze	61
25. In de benauwdheid	62
26. Beschuldigingen	65
27. De tong	67
28. Hoe verstaan we de Geest des Heren	69
29. Het begint in ons denken	72
30. De Economische Controle Dienst	75
31. De betekenis van het Purimfeest	78
32. Bemoedigingen	80
33. Fases in herstel	82
34. Een bijzonder moment	84
35. Het wonder van Indonesië	87
36. Geloof of overmoed?	90
37. Nog een les die ik leerde	92
38. Een grootse campagne	93
39. Mijn vader bevordert tot heerlijkheid	95
40. Het feest gaat door	99
41. En nu verder zonder de grote man	101
42. Wondergeld	105
43. Ons huis afgebrand	107
44. Openingsweek renovatie Capitol	109
45. Slotwoord: de winter is voorbij	113
46. Gebed	117
47. Slotwoord	120
48. Algemene informatie	121

OPDRACHT

Dit boek wil ik graag opdragen aan mijn vrouw Regina, die ik intens liefheb en die naast mij is blijven staan in geweldig moeilijke momenten. En aan mijn kinderen waaraan ik veel plezier beleef en van wie ik zielsveel houd. Daarbij aan mijn vader en moeder die ik eer en nooit zal vergeten en die een doorslaggevend voorbeeld voor mij zijn geweest.

Ook dank ik mijn familie die mij telkens opnieuw helpt en steunt om leiding te geven aan dit grote zendingswerk.

Ook betuig ik dank aan mijn schoonouders die heel getrouw aan mijn zijde de Heer dienen.

Tenslotte draag ik al Gods kinderen over de gehele wereld aan Hem op, want zij zijn mijn broeders en zusters in de Here. In het bijzonder draag ik al degenen die in Gods Koninkrijk werkzaam zijn op voor de troon van Gods genade.

Dr. David Maasbach

WOORD VAN DANK

Graag wil ik mijn dank uitspreken aan al degenen die het mogelijk hebben gemaakt dit inspirerende en geloofsopbouwende boek tot stand te brengen.

Dr. David Maasbach

INLEIDING

De titel van dit boek werd geboren toen ik op zendingsreis naar Indonesië was. Ik keek naar een foto van mijn kinderen en dacht aan wat ze misschien allemaal nog moeten meemaken.

Door de Geest van God zei ik: “Mijn kinderen, verlies nooit je geloof.”

“VERLIES NOOIT JE GELOOF!”

Hoe vaak heeft de duivel dit bij mij geprobeerd.

Als ik niet geloofd had in de goedheid van God, dan was ik omgekomen (Psalm 27:13) Verlies alstublieft nooit uw geloof!

WAAROM IK DIT BOEK GESCHREVEN HEB

- * Om aan mijn generatie te bewijzen dat de liefde van God onveranderd is. Dat Gods Woord standhoudt tot in eeuwigheid, en dat géén ding onmogelijk is voor degene die gelooft.
- * Om een inspiratie van geloof te zijn voor velen.
- * Om degenen die God liefhebben, te helpen en tot zegen te zijn.
- * Om u te vertellen dat de levende God en Zijn Woord geen verzinsel is uit mijn eigen hart.
- * Om u te waarschuwen voor de listige misleidingen van de duivel waardoor we kunnen missen wat God voor ons heeft.
- * Om u te laten zien dat het mogelijk is om met een rein hart uit de grootste stormen van het leven te komen.
- * Om God te verheerlijken. Hem zij alle glorie, eer en heerlijkheid nu en tot in alle eeuwigheden. Amen.

Hoofdstuk 1

MIJN VOORGESLACHT

Ik denk terug aan mijn opa Cornelis Hendrik Maasbach, die ikzelf helaas niet gekend heb. Mijn vader vertelde over hem, dat hij als jongen uit een ongelovig gezin een godsopenbaring op het open veld kreeg. Dit gebeurde toen hij om zich heen keek naar de geweldig mooie natuur. De Heilige Geest kwam over hem en hij zag de heerlijkheid Gods. Hieruit begreep hij dat er een levende God is die hemel en aarde geschapen heeft.

Mijn opa - een zakenman - was getrouwd met een zeer godvruchtige vrouw. Samen gingen zij naar de Hervormde Kerk en dienden God. Mijn oma, Leentje Brandwijk, had zich voorgenomen geen ongelovige jongeman te trouwen. Toen zij met mijn opa kennismaakte ontdekte zij dat hij dezelfde gedachte had over het meisje dat hij zou trouwen. Samen kregen ze veertien kinderen (tien dochters en vier zonen). Mijn vader was nummer dertien!

De ouders van mijn moeder, Christiaan Nicolaas Klumper en Allegonda Minnes, kwamen uit gelovige gezinnen. Mijn opa's ouders waren Luthers en mijn oma's ouders waren Hervormd. Mijn opa had een sterk gevoel voor rechtvaardigheid en eerlijkheid. Het waren pioniers. Mijn opa hielp op Curaçao de haven opbouwen. In Indonesië, in Andir (vlak bij Bandung) was hij luitenant (onderofficier) en heeft hij een belangrijk aandeel geleverd in de opbouw van de vliegbasis.

Hij heeft hiervoor een bedankbrief namens de toenmalige koningin, Wilhelmina van Nederland, ontvangen als waardering voor zijn bijzondere prestaties. Opa en oma Klumper vonden het belangrijk om hun kinderen een opleiding te laten volgen en levenswaarden bij te brengen. Ze leerden hun kinderen doorzetten, iets

wat mijn moeder later goed van pas kwam toen zij voor het Evangelie ging werken.

Mijn opa zat tijdens de Tweede Wereldoorlog in het verzet. Onder de vloer had hij geweren verstopt en in het geheim gaf hij les aan verzetsstrijders. Mijn opa hield dit vanwege het gevaar voor zijn gezin, geheim. Pas na zijn overlijden is dit ontdekt.

Mijn moeders broer Gerrit was de eerste van het gezin Klumper die een wederomgeboren christen werd. Hij nam mijn moeder mee naar de samenkomst. De voorganger vertelde mijn moeder dat ze een zondares was. Aanvankelijk voelde mijn moeder zich totaal niet zondig. Ze had immers principes en dacht dat alleen dieven, moordenaars, etc. zondaren waren.

Toch was er een moment dat God Zelf haar deed beseffen dat ook zij een zondares was. Tranen stroomden over haar wangen toen ze zich bewust werd een zondares te zijn en op dat moment gaf ze zich volkomen aan God over. Omstreeks dezelfde tijd kwam haar zus Bep tot bekering. Een lange tijd later, een jaar voor zijn dood, kwam ook haar broer Piet tot bekering. Dit was werkelijk een Godswonder omdat hij voor zijn bekering niets van God wilde weten. Ook mijn opa en oma werden wedergeboren christenen.

Mijn vader had een vriendje dat uit een gezin kwam dat de Vrije Evangelische Gemeente bezocht. Hij ging graag bij hen op bezoek; ze zongen daar vele liederen uit de bundel van Johannes de Heer. Samen met z'n vriendje speelde hij ook "openlucht-samenkomstje". Voor een publiek dat er niet was zong, getuigde en predikte hij dan.

Ook kwam mijn vader in aanraking met het Leger des Heils. Zijn Hervormde ouders waren zo verstandig om hem op z'n geestelijke verkenningstocht in het Christendom z'n gang te laten gaan. Daar, in het Leger des Heils, nam hij op 9 jarige leeftijd de beslissing om Jezus aan te nemen als zijn persoonlijke Verlosser en

Zaligmaker. Het duurde niet lang of hij werd ingezegend als heilsoldaat. Hij zong uit volle borst de heerlijke evangelieliederen op de hoeken van de straten en op de pleinen van Rotterdam.

Als Rotterdamse jongen zat hij vaak aan de havens naar de schepen te kijken. Het fascineerde hem geweldig. Op 17-jarige leeftijd trok hij dan ook het zeegat uit. Later beseftte hij dat de drang die hij had om de wereldzeeën te bevaren Gods leiding was. Zo kwam hij in vele landen en leerde hij vele verschillende volken kennen. Hier werd de kiem gelegd voor zijn latere bediening om het Evangelie wereldwijd te verbreiden.

Mijn vader bracht de Tweede Wereldoorlog grotendeels door als chef-kok op schepen, wat zeer gevaarlijk was. Menig schip werd door de drijvende mijnen tot ontploffing gebracht. God bewaarde mijn vader omdat Hij een plan had met zijn leven.

Tijdens zijn reizen kwam hij in Amerika in aanraking met het Pinkster-evangelie. Dat maakte grote indruk op hem. Hier leerde hij onder andere om met opgeheven handen God te loven en te prijzen, en om te offeren. Hij leerde om niet zomaar iets op de collecteschaal te leggen, maar werkelijk aan God te gaan géven. Ook leerde hij zichzelf geheel op het altaar te leggen en voor God te gaan leven.

Mijn vader had, al varende, een sterk verlangen gekregen om het Evangelie te verbreiden. Hij deed dat dan ook. Nadat hij de ene helft van een jaar op zee veel dollars had verdiend, bracht hij de andere helft van het jaar aan wal door. Hij gebruikte een tent om in verschillende steden van ons land te gaan evangeliseren.

Toen ontmoette hij mijn moeder, Wilhelmina (Willy) Alida Klumper. Zij was op 16-jarige leeftijd tot bekering gekomen en ook zij had een duidelijke roeping om het Evangelie te verkondigen. Ze bracht enige tijd door op een bijbelschool in Zwitserland. Daarna ging ze evangeliseren in samenwerking met evange-

list Piet Quist in het noorden van ons land. Het klikte meteen tussen mijn ouders en niet lang daarna verloofden zij zich. Ongeveer een jaar daarna trouwden ze.

Na hun trouwdag vertrokken mijn ouders naar Amerika. Daar wilde mijn vader als hofmeester in een groot restaurant voldoende dollars verdienen om zich later in Nederland te kunnen wijden aan de verkondiging van het Evangelie. Hij voelde zich daar echter vanaf het begin, niet op z'n gemak. Hij was de zekerheid kwijt dat hij in de wil van God was.

Hoewel het mijn ouders materieel voor de wind ging - ze woonden in een mooi nieuw huis, hadden o.a. een splinternieuwe auto en een prima betrekking - verkochten zij alles wat ze hadden en kochten tickets voor Nederland. God had tot hun hart gesproken. De grote machtige God die voor de vogels in de lucht zorgde, zou ook overal voor hen kunnen zorgen. God sprak: "Het geld is ook in Nederland".

Teruggekomen, startten zij in 1952 een Pinkstergemeente in Gouda waar mijn vader in geloof zijn eerste gebouw kocht. God zegende, en wonderen van redding en genezing vonden plaats. Juist in die periode kwam evangelist T.L. Osborn naar Nederland. Evangelist Osborn, een geweldige geloofsman van God, was in Nederland op Gods tijd. De grote massacampagne (100.000 mensen per avond) op het Malieveld in Den Haag bracht een geweldige doorbraak teweeg voor het Evangelie in Nederland. Hoe mijn vader op wonderlijke wijze diens vertaler werd kunt u lezen in zijn autobiografie

“Waarom ik Christus predik”

Na de succesvolle Osborn-campagne kreeg mijn vader als Osborn's vertaler overal in Nederland open deuren en hield hij in vele plaatsen evangelisatiecampagnes. Niet alleen in het binnenland maar ook in het buitenland waren er grote opwekkingen en

werden vele mensen gered en genezen.

Mijn ouders kregen 8 kinderen - vier jongens en vier meisjes. Mijn oudste broer John Henry werd - vlak voor de geweldige Osborn - campagne waar mijn vader een grote rol in speelde - op tweejarige leeftijd door de Here thuisgehaald.

Hoofdstuk 2

MIJN JEUGD

Ik werd in 1959 geboren in Gouda. Toen ik twee jaar was verhuisde ons gezin naar Voorburg.

In die periode werd mijn vader erg bekend als evangelist. Om u te laten zien hoe bekend hij al was in die tijd - wat ook betekende dat hij veel kritiek kreeg - vraag ik uw aandacht voor het volgende:

“De Spiegel”, het weekblad dat destijds in nagenoeg elk protestants christelijk gezin werd gelezen, publiceerde een artikel met foto's over de 20 bekendste Nederlanders. Mijn vader was een van hen. Het was voor ons soms wel eens moeilijk kinderen te zijn van de bekende “Johan Maasbach”. Vooral wat school betreft. We werden vaak uitgelachen, bespot; “Je vader is een oplichter” werd er gezegd.

Hij was het mikpunt van allerlei grappen. Ik herinner me een zo'n “grap”: iemand lag in het water te verdrinken maar stak nog net z'n hand uit om hulp. Mijn vader kwam zogenaamd langs en zei: “Ik zie uw hand, haal die maar weer naar beneden”. De grappenmaker refereerde aan het feit dat mijn vader in iedere samenkomst een uitnodiging deed om je hand op te steken, als teken dat je je hart aan Jezus wilde geven.

Mijn moeder had het er ook nogal eens moeilijk mee. Mijn vader was vaak naar het zendingsveld en zij stond er dan alleen voor. Ook de mensen in de straat reageerden dikwijls vijandig als wij iets hadden uitgehaald. Mijn moeder vluchtte dan altijd in het gebed en riep tot God om hulp en wijsheid.

Ik herinner me dat mijn vader weer eens weg was naar het zendingsveld. Mijn broer Robert en ik hadden in de tuin, achter de schuur, mooie fakkels van kranten gemaakt. Toen moeder ons vanuit de keuken riep om te komen eten, stopten wij haastig de brandende fakkels onder het zand. Helaas was dat vlakbij de schuur van de buurman. Niet lang daarna, terwijl we nog aan tafel zaten, hoorden we de brandweersirene loeien en zagen we allemaal brandweerlieden de tuin inrennen. U kunt het wel raden: ze renden naar het schuurtje van de buurman dat in lichtelaaie stond. Alles wat in het schuurtje stond, zelfs een bromfiets, werd totaal verwoest.

‘s Avonds na alle commotie hoorde ik mijn moeder huilen en tot God bidden. We waren niet rijk en mijn moeder bad: “O, Here, hoe moeten wij hieruit komen! Hoe moeten wij dit betalen?” Uiteindelijk is het allemaal goed afgelopen, de verzekering dekte gelukkig de schade.

Verder waren er natuurlijk nog de nodige anekdotes en ongelukjes die wel of niet door onze schuld gebeurden. We waren niet altijd lieverdjes maar we kregen vaak ook de schuld van dingen die we niet gedaan hadden.

Mijn vader was een lankmoedig man. Hij kon gelukkig veel van ons hebben. Hij was ook een man van humor en hield van grapjes maken. Als hij thuis was, kon hij ons leuke zelf verzonden verhaaltjes vertellen over bijvoorbeeld ‘Klaasje, Koosje en Keesje’ of over een olifant die allerlei dolle avonturen beleefde. We hadden thuis veel speelvrijheid. Ik herinner me de tenten die we midden in de huiskamer maakten, het matras dat we op de trap mochten leggen om als glijbaan te gebruiken, het klieren met water en potjes en pannetjes bij de kraan, etc. Mijn moeder was zeer inventief om ons bezig te houden.

Ik ben dankbaar dat ze altijd voor ons klaarstond als mijn vader op het zendingsveld was. Zij had immers ook een roeping op

haar leven, maar toen we klein waren investeerde ze haar tijd in ons, door er voor ons te zijn, met ons te bidden en ons verhalen over de Heer te vertellen. Het was niet altijd makkelijk om als mijn vader op het zendingsveld was alleen voor de opvoeding te staan van 7 kinderen. Maar de Heer was haar kracht.

Het feit dat mijn vader zoveel van de wereld zag, had natuurlijk ook invloed op onze opvoeding. Mijn moeder wilde ons bijvoorbeeld graag tafelmanieren leren. Mijn vader echter, die de wereld rondreisde en zag hoe kinderen in India en andere landen aten, vond het geen probleem wanneer we weer eens met ‘vingers en vork’ aten. Pa was geen man die ons voor alles en nog wat een pak rammel gaf. Als wij op ons achterste kregen, dan hadden we het echt wel heel bont gemaakt, want hij had enorm veel geduld.

Als hij thuis was, konden we wel eens het bloed onder z'n nagels vandaan halen. Wij sliepen op zolder en als we teveel herrie maakten, waarschuwde hij ons eerst vele malen vanuit de woonkamer. Maar als we eenmaal voetstappen op de trap hoorden, was het te laat! Dan kregen we een paar flinke tikken op ons achterwerk! Wanneer mijn vader er niet was, moest mijn moeder dat doen. We deden dan eerst een kussentje onder onze pyjamabroek zodat we er niet veel van voelden, en wat hadden we dan een schik!

Ik moet ook denken aan de kampeervakanties die we hadden. We hadden veel plezier. Mijn vader, een evangelist in hart en nieren, riep ons bij elkaar om met mijn moeder midden op de camping een openluchtdienst te houden. Mijn oudste zus speelde op de gitaar. We zongen en mijn vader getuigde en deelde traktaten uit. Ik was nog erg jong en vond het wel leuk, maar mijn oudere zussen waren er wel eens enorm verlegen mee. Ook bezochten we tijdens onze vakantie altijd wel een kerk in de omgeving.

Ik herinner mij ook hoe mijn ouders ons een keer meenamen naar Amerika. Dat was in die tijd heel wat! Het moest natuurlijk

zo goedkoop mogelijk, dus vlogen we met de goedkoopste maatschappij vanaf Luxemburg via IJsland naar Amerika (dat was veel goedkoper dan vanaf Amsterdam). Het lukte niet altijd om met zeven kinderen bij gastgezinnen te slapen; dus sliepen we wel eens met het hele gezin op één hotelkamer. Het was erg krap maar we hadden veel pret.

Ik moet nog lachen als ik eraan denk hoe we met z'n allen een restaurant binnenstapten. De ober bracht ons naar een grote tafel en voordat we zouden bestellen, kregen we allemaal een flink glas water. Toen mijn vader echter de menukaart zag schrok hij zo van de prijzen dat we met z'n allen weer snel opstapten! Overal waar mijn vader sprak, zongen wij enkele liederen in het Engels waarop we hard geoefend hadden.

Mijn ouders wilden ons graag een 'wereldvisie' bijbrengen. Liefde en begrip voor de volkeren in de wereld. Zij leerden ons hoe Jezus alle mensen liefheeft. Ze namen ons in de vakanties mee naar plaatsen waar ze het Evangelie brachten. In een zigeunerkamp, in sloppenwijken, in een "black" church, in kleine en grote kerken, onder welgestelden, armen, enz.

Ik had ook een hobby. Dat was sleutelen aan brommers om zo samen met mijn broer Robert en enkele vrienden op het weideveld achter ons huis op de motor te crossen. Dat mocht eigenlijk niet maar de politie liet dat oogluikend toe. We beleefden er veel plezier aan en haalden dan geen kattenkwaad uit. Aan ver lopen had ik altijd een hekel en het was naar mijn school, de Lodensteinschool, een flink stuk lopen. Mijn zusje Helen moest dan bij het laatste gedeelte een arm om me heen slaan om me te ondersteunen. Ik was altijd blij wanneer we weer thuis waren. Ik vond het heerlijk om buiten te spelen. Natuurlijk waren we ook wel eens ondeugend.

Het gebeurde vaak dat we vlak bij ons huis speelden bij een draaihek bij een spoorwegovergang. Het was leuk om er hard

mee in de rondte te draaien en er dan vlug af te springen. Mijn vader had ons verboden dat te doen omdat we gevaar liepen onder een trein te komen als we er in ons enthousiasme aan de verkeerde kant afsprongen. Op een dag was ik daar weer mee bezig toen mijn vader met de auto langskwam. Hij schrok geweldig en was ook boos toen hij mij weer bij de spoorwegovergang zag spelen. Hij stopte, liep naar me toe en gaf me een flink pak slaag op m'n blote billen. Op dat moment begreep ik papa's harde klappen niet. De mensen die ons zagen moeten waarschijnlijk gedacht hebben "Wat een wrede vader!" Later begreep ik die geweldige les dat papa dit uit liefde deed. Omdat hij mij liefhad, strafte hij mij.

"Want is er wel een zoon die door zijn vader niet getuchtigd wordt? Blijft gij echter vrij van de tuchtiging welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaarden en geen zonen ... Want alle tucht schijnt op het ogenblik geen vreugde maar smart te brengen, doch later brengt zij een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid"

(Hebreeën 12:7-11).

Later, op mijn vijftiende jaar, moesten wij verhuizen naar Den Haag want de snelweg A12 Den Haag - Utrecht zou over het weiland - dwars door ons huis - lopen. Jammer, want we woonden daar mooi. We moesten andere vrienden maken. Ook moesten we naar een andere school. De directeur van onze vorige school was een wederomgeboren christen en op onze nieuwe school was dat niet het geval. We ervoeren een duidelijke tegenstand tegenover evangelist Maasbach en wij leden daaronder.

De dagelijkse pesterijen gingen ons niet in de koude kleren zitten. Wanneer een kind dagelijks afgewezen, genegeerd en gepest wordt, is dit vreselijk. Elk van de 'Maasbach-kinderen' heeft hieronder geleden. We hebben allemaal onze eigen herinneringen aan nare gebeurtenissen op en rondom school.

Ik herinner het me gelukkig zelf niet eens meer, maar mijn zus

Helen vertelde me hoe vreselijk ze het vond dat ik ten overstaan van de hele klas door een meester in de prullenbak werd gezet omdat ik volgens hem slordig had gewerkt. We hebben het allemaal op onze eigen manier met de Heer verwerkt en zijn dankbaar dat God onze innerlijke verwondingen genezen heeft.

Mijn hart gaat uit naar de kinderen die te lijden hebben in deze wereld. Daarom vind ik het uitgebreide kinderwerk dat we hebben zo uiterst belangrijk.

Natuurlijk gingen we 's zondags met Papa en Mama naar de samenkomst. Ik herinner me nog de tijd dat mijn vader de Capitol bioscoop kocht om er een evangeliecentrum van te maken. Dat was in 1966, ik was toen zeven jaar. Iedere zondagmorgen gingen we erheen. Waar ik het meest van genoot waren de verhalen van mijn zondagsschoolmeester. O, wat kon hij geweldige verhalen vertellen. Ruim dertig jaar later ontmoette ik hem weer bij de heropening van ons zendingskantoor. Hij is inmiddels reeds vele jaren voorganger.

Als mijn vader naar het zendingsveld was, werden wij 's zomers naar het kinderkamp "**IN DE RUIMTE**" van Herman ter Welle gebracht. Daarvan herinner ik me dat ik vele teksten uit het hoofd heb leren opzeggen en dat we voor een kwartje snoep konden kopen. Ik had er wel een hekel aan dat we zoveel moesten lopen, oh die speurtochten! Wat zag ik daar tegenop! Het lukte me dan ook bijna altijd om op die momenten corvee te doen, maar dan moest ik wel een heel zielig gezicht trekken.

Wat zijn jeugdkampen belangrijk! De duivel weet dit! Hij zal er alles aan doen om het zaad van Gods Woord in de kinderen te vernietigen. In het bijzonder richt hij zijn aanvallen op degenen die het zaad van Gods Woord verspreiden, zoals het zendingswerk van Herman ter Welle. Elke zomer kwamen er duizenden kinderen naar *In de Ruimte* waar ze gevoed werden met Gods Woord. Ik was daar één van. Op een afstand heb ik gezien hoe de duivel te keer is gegaan.

Toen ik uiteindelijk vernam dat *In de Ruimte* van de aardbodem was weggevaagd, heb ik gehuild. Nog meer bedroefd werd ik toen alles werd geveild. Bezittingen die dienst deden in het Koninkrijk van God - Gods eigendommen - zouden in de handen van goddeloze mensen komen. Twee van mijn medewerkers heb ik nog gestuurd om de drukpers te redden. Het mocht niet baten. De wereld bood méér dan wij konden bieden. De door God gegeven machine had jaren lang evangelielectuur geproduceerd. Nu is ze in de handen van de goddeloze mensen gevallen. Wenend kwamen mijn medewerkers terug. De duivel lachte! Een zeer trieste gebeurtenis!

Ik was tegelijkertijd zeer boos en dacht bij mijzelf: hoe kan ik die listige gemene duivel terugpakken. Hoe kan ik hem een behoorlijk pak slaag geven, dat hij niet licht zal vergeten. In ieder geval niet door met hem te vechten of in de clinch gaan. Dat is precies wat hij wil. Hij is immers al overwonnen door Jezus Christus.

Er was maar één gedachte die telkens bij mij opkwam. Ik denk dat het de Heilige Geest is die dit tegen mij zegt, telkens als ik boos op satan ben. Het antwoord is: Zielen winnen! Zielen winnen! Zielen winnen! Elke keer als satan mij boos maakt, neemt mijn drang om zielen te winnen krachtiger toe! Ik sta dan ook volkomen achter de uitspraak van mijn persoonlijke vriend en broeder Reinhard Bonnke: “de hel plunderen en de hemel bevolken”.

Wij houden ons niet bezig met die ouwe sok, maar met datgene waar Jezus Zijn leven voor gaf, namelijk om verloren zondaren uit het rijk der duisternis over te brengen in het rijk van de levende God van Abraham, Isaäk en Israël.

Dat is dan ook de reden dat wij nog intensiever voor alle leeftijden zomerkampen organiseren. Al vroeg wordt zodoende het zaad van Gods Woord in de harten van de kinderen gelegd. Men

heeft mij gezegd dat wat een kind vóór z'n vierde jaar leert, hij nooit meer vergeet. Hoe vaak hoor ik niet: "Ik heb jaren niets meer aan het geloof of de godsdienst gedaan. Toch heeft het mij nooit losgelaten. Nu ik weer in aanraking ben gekomen met het Evangelie, komt alles van vroeger, wat ik bijvoorbeeld op de zondagsschool geleerd heb, weer boven".

Kinderwerk is dus zéér belangrijk. Kinderen kan men nog makkelijk bereiken. Zij staan open voor het Evangelie. Jezus vond kinderen héél belangrijk. Tegen Petrus zei Hij toen Hij hem na Zijn opstanding ontmoette:

"Petrus, hebt gij Mij lief?"

Toen Petrus Hem daarop een bevestigend antwoord gaf, zei Hij eerst:

"Hoed Mijn lammeren".

Daarna sprak Jezus hem over het hoeden van Zijn schapen.

Niet lang nadat mijn vader het *Capitol Evangelie Centrum* had aangekocht, kwam ook het tegenoverliggende pand aan de Apel-doornselaan beschikbaar. Ons vroegere kantoor in de Koningstraat bood sinds langere tijd onvoldoende ruimte en de gemeente Den Haag stond op het punt het te onteigenen. Mijn vader had ook andere panden gehuurd om bijvoorbeeld de drukkerij en de studio in onder te brengen. Toen de mogelijkheid kwam om een pand vlak bij ons evangeliecentrum te verkrijgen, waardoor alles onder één dak gebracht kon worden, was dat te mooi om waar te zijn. Met het geloof waarmee mijn vader het Capitol had gekocht - van een Joodse eigenares - nam hij nu ook deze kledingzaak in bezit en kocht het nogmaals van een Joodse zakenman, de bekende Maup Caranza.

Hoofdstuk 3

IN DE DRUKKERIJ

Reeds op jonge leeftijd ben ik van school gegaan om in de drukkerij van mijn vader te gaan werken. Reeds eerder was ik geïnteresseerd in het drukkersvak. Vooral als ik de drukpersen hoorde draaien, het geluid van de snijmachines, van vouw- en nietmachines hoorde, dan was ik daar niet van weg te slaan.

Toen ik nog op school zat, mocht ik aan het eind van de schooldag altijd in de drukkerij helpen met het schoonmaken van de inktrollen. Dit vond ik geweldig hoewel er soms meer inkt op mijn stofjas zat dan aan de doeken waarmee we schoonmaakten. Men riep mij gekscherend uit tot “chef rollenwasser”.

Ik zat in die tijd op de grafische school, maar ik had het veel meer naar mijn zin in de drukkerij van mijn vader. Na dit duidelijk gemaakt te hebben aan mijn ouders en de schoolleiding werd er besloten dat ik in de drukkerij mocht gaan werken.

Op mijn elfde jaar nam ik een besluit om mij te laten dopen door onderdompeling. Hoe jong ik ook was, ik begreep dat God dit van mij vroeg en ik wilde God daarom gehoorzaam zijn!

Hoofdstuk 4

WAAROM DOPEN?

De doop heeft een diepe betekenis voor de gelovige ziel, voor degene die gelooft in Jezus Christus, die zich aan Hem overgeeft en niets anders wil dan Hem in alles gehoorzamen. Jezus Zelf is ons voorgegaan in de doop. Toen Hij Zich in de Jordaan liet dopen door Johannes de Doper, zei Hij:

“Aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen” en na gedoopt te zijn *“steeg Hij op uit het water”* (zie Matteüs 3:13-17). Pas na Zijn doop daalde de Geest Gods neder als een duif en kwam op Hem (vs. 16). Laten wij Zijn voorbeeld volgen. Trouwens, in Marcus 16:16 zegt Jezus:

“Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden”.

Jezus verbond het geloof in Hem zó nauw met de doop, dat Hij deze twee dingen als één geheel zag.

Er is een groot verschil tussen onderdompelen en besprengen. De doop door onderdompeling heeft een heel diepe betekenis. De Bijbel spreekt duidelijk over onderdompelen. Niet dat er letterlijk “onderdompelen” staat, de Bijbel noemt het “begraven”. Het opstijgen uit het water “na de begrafenis” spreekt van een nieuwe mens.

Galaten 3:27 zegt:

“Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed”.

En in Kolossenzen 2:12 lezen wij:

*“... daar gij met Hem begraven zijt in de doop, in Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods,
die Hem uit de doden heeft opgewekt”.
Wij zijn dus door de doop met Christus gestorven en opgewekt”.*

Romeinen 6:3-8 zegt dan ook:

“Weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen”.

Als je dit gaat begrijpen, begrijp je wat de diepe betekenis is van de doop. De doop is je belijdenis. De doop is je eigen, persoonlijk getuigenis dat Jezus Christus je Redder en Verlosser is, en dat je zonden gereinigt zijn door Zijn bloed. Je wilt niet langer in de zonde leven, maar leven voor Jezus, je wilt Hem volgen en Gods Koninkrijk helpen uitbreiden. Dat is de beslissing die we nemen voordat we ons laten dopen.

Je kunt echter Jezus alleen volgen als eerst je “eigen ik” sterft. Anders kun je niet gehoorzaam zijn. Hij moet de plaats innemen van je “eigen ik”. Het is zoals Paulus zegt in Galaten 2:20:

*“Met Christus ben ik gekruisigd,
en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik,
maar Christus leeft in mij”.*

Als je eigen ik niet geheel sterft, kan het nieuwe leven van Christus niet in je leven. Als je dus met Christus wilt leven, zal je eerst

geheel moeten sterven. Dat is de symbolische betekenis van de doop: ons oude leven moet geheel sterven anders kan het nieuwe leven van Christus niet in je leven en groeien.

Het oude leven wil zo nu en dan weer de kop opsteken, ook nadat je gedoopt bent, maar Paulus zegt: “U moet het voor dood houden”.

*“Het moet voor u vaststaan,
dat gij wèl dood zijt voor de zonde
maar levend voor God in Christus Jezus”*
(Romeinen 6:11).

*“Stelt u ten dienste van God,
als mensen die dood zijn geweest,
maar thans leven”*
(Romeinen 6:13).

Je laat je dus dopen omdat je je oude leven wilt begraven en het voor dood wilt houden, omdat je Jezus gaat volgen. Dat is de betekenis van de doop.

Wees dus gehoorzaam en volg Jezus na als u nog niet gedoopt bent door onderdompeling in de naam van de Here Jezus Christus, in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Hoofdstuk 5

DE BEKERING VAN MIJN BROER ROBERT

Zo een tien jaar na mijn doop is mijn broer Robert in Amerika radicaal tot bekering gekomen. Het was in 1980 - hij was toen 20 jaar - nadat hij een ernstig ongeluk kreeg. Hij schreef destijds hierover zijn getuigenis: “Mijn vader heeft mij erg vaak gewaarschuwd dat ik voorzichtiger moest rijden, maar dan zei ik: “Mij overkomt niets”.

Robert getuigt hierover als volgt:

“Ik heb een zeer ernstig auto-ongeluk gehad. De auto waarin ik reed werd in tweeën gescheurd. Het is echt de bewarende hand van God geweest dat niemand dood was. Ik heb mijn nek op twee plaatsen gebroken. De doktoren konden niet geloven dat ik niet dood of totaal verlamd was. Wat er allemaal op de “Intensive Care” is gebeurd, waar ik vijf dagen lang lag, hebben mijn zussen Esther en Daniëlle die in die tijd niet van mijn zijde weken, mij later verteld. Ik wist niets meer.

Ik lag plat op mijn rug en aan mijn hoofd hingen gewichten. Men moest mij zulke zware medicijnen geven tegen de pijn dat ik niet wist wie of waar ik was. Ik had zoveel pijn dat ik de tweede dag alles van me aftrok en weg wilde lopen. God zij dank is dat niet gelukt. Het is een groot wonder dat ik alsnog niet verlamd ben geworden; ik mocht me totaal niet bewegen.

Toen ik op de normale ziekenkamer kwam, had ik een Halo-vest aan, dat ik voor 3 maanden moest dragen. Het hield mijn hoofd recht en stil, en het zat met 4 schroeven in m'n schedel geschroefd. Ik kreeg een iets lichtere medicijn en kon weer normaal denken. Toen realiseerde ik me pas wat er aan de hand was,

en dat ik eigenlijk dood had moeten zijn. Ik vroeg mezelf toen af wat ik gezegd zou hebben als ik die vrijdagavond, 5 september, in de eeuwigheid voor God had moeten staan.

Als Hij dan gevraagd had: “Wat heb jij voor Mij in jouw leven gedaan?” zou ik Hem toen geen antwoord hebben kunnen geven! Dit greep mij erg aan, en ik ben de Here God heel erg dankbaar dat Hij mij een tweede kans heeft gegeven. Door dit alles geloof ik dat de Heer een plan met mijn leven heeft. Ik wil dat ik, als ik later voor de troon van God sta, kan zeggen dat ik mijn best heb gedaan om Hem te dienen. Ik geloof dat wij alles moeten doen om zoveel mogelijk zielen te redden”.

Op wonderbare wijze werd Robert na het gebed van mijn vader binnen enkele dagen verlost van zijn Halovest en werd hij nadien een wonderbaar prediker die machtig door God gebruikt wordt.

Deze gebeurtenis stond los van mijn eigen bekering maar maakte wel diepe indruk op mij. Robert en ik leefden in het algemeen verschillende levens. Hij had zijn vrienden en ik de mijne. We kwamen elkaar wel eens tegen maar trokken weinig samen op. Wat ben ik blij met een broer als Robert. Ik respecteer hem enorm en zie dat hij machtig door God gebruikt wordt. Hij is een doorzetter en een steengoede, gezalfde prediker. Onder de leiding van Robert en zijn vrouw Ginger bloeit er een mooi zendingswerk in Folkestone, Engeland.

Hoofdstuk 6

TWEE BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN

Ik was dus reeds gedoopt op mijn elfde jaar, maar op mijn 21ste kreeg ik een ‘tweede bekering’.

Mijn ouders hebben me nooit in een bepaalde richting gedwongen. Ze spraken wel met me, waarschuwden me voor de gevaren die er in de wereld waren maar dwongen me bijvoorbeeld nooit om me te laten dopen. Wel verwachtten ze van mij en mijn broers en zussen dat, zolang we nog thuis woonden, de bijeenkomsten op zondag zouden bezoeken. In die tijd zat ik na te denken over mijn toekomst. Er waren toen twee gebeurtenissen die voor honderd procent mijn verdere leven bepaalden.

De ene gebeurtenis was dat er een evangelist uit Amerika tijdens een jeugdsamenkomst een Woord van de Heer over mij uitsprak. “Toen God Elisa riep, moest hij alle schepen achter zich verbranden”. Ten aanhoren van alle jonge mensen zei hij dat God wilde dat ik een zelfde beslissing zou nemen en dat Hij mij riep in Zijn wijngaard om Zijn dienstknecht te zijn.

De tweede belangrijke gebeurtenis vond plaats toen ik tussen mijn ongelovige vrienden op een terras zat. Ik hoorde letterlijk hoorbaar de woorden die God tot mij sprak: “Wat doe je hier!” Alles was op dat moment stil om me heen! Toen was het alsof er een licht bij mij opging en dacht ik: “Ja, wat doe ik hier!” Ik zette mijn drankje neer en zonder iets te zeggen, ben ik weggelopen. Thuis bad ik tot God om vergeving en ik ben daar nooit meer heengegaan. Het was een losmaking van mijn oude vriendenkring. Ik wist toen dat God een speciale roeping voor mij had.

Hoofdstuk 7

TOEWIJDING

Ik ging me meer dan ooit toewijden aan God. Ik zocht de Here in het bezoeken van samenkomsten, in het lezen van de Bijbel, en in gebed. Ik had een aardige stem en begon te zingen in de verschillende gemeenten. Hier en daar begon ik ook te prediken. Ik bezocht ook vooral de bidstonden.

Als je meer en meer Gods stem wilt verstaan, als je bewogenheid wilt krijgen voor het verlorene, als je de wil van God in je leven wilt leren verstaan ... Kortom, als je meer door God gebruikt wilt worden in Zijn dienst, dan moet je vooral de bidstonden bezoeken. Het is jammer dat velen dit niet inzien. De duivel zal altijd proberen te verhinderen dat je veel in Gods tegenwoordigheid verkeert.

In de gemeente te Den Haag kreeg ik ook gelegenheid om op de wekelijkse bidstonden te spreken. Ik sprak geruime tijd over het belang van bidden. Daaruit is later ook het boekje: “Het Gebed, de ademhaling van de christen” ontstaan.

Hoofdstuk 8

BIDDEN HELPT

Psalm 89:7-15 zegt:

*“Want wie in de hemel kan de HERE evenaren,
wie onder de goden is de HERE gelijk?*

*God is zeer ontzagwekkend in de raad der heiligen,
geducht boven allen die rondom Hem zijn.*

*HERE, God der heerscharen,
wie is als Gij grootmachtig, oh HERE,
en uw trouw is rondom U.*

*Gij heerst over de overmoed der zee;
als haar golven zich verheffen, stilt Gij ze.*

*Gij hebt Rahab als een verslagene verbrijzeld,
door uw sterke arm hebt Gij uw vijanden verstrooid.*

*Uwer is de hemel, uwer is ook de aarde;
de wereld en haar volheid, Gij hebt ze gegrond,
het Noorden en het Zuiden, Gij hebt ze geschapen;
Tabor en Hermon jubelen in uw naam.*

*Gij hebt een machtige arm,
uw hand is sterk, uw rechterhand verheven.*

*Gerechtigheid en recht zijn de grondslag van uw troon,
goedertierenheid en trouw gaan voor uw aangezicht henen”.*

Degene die goed begrijpt wat bidden inhoudt, zal ook begrijpen wat bidden doet.

Ik bid voor ons koningshuis; ook bid ik dat koningin Beatrix de wijsheid en de zalving van Gods Geest zal mogen ervaren, en dat het geloof dat in haar moeder Juliana en vooral in haar grootmoeder Wilhelmina was, in haar zal wonen. Ik bid dat de regering weer beslissingen zal nemen die het Woord van God als fundament hebben. Beslissingen die goed zijn voor ons volk. Dat we stromen van zegen mogen gaan ervaren, niet slechts op de een of andere plaats, maar overal in Nederland.

Ik bid dat God het onmogelijke zal doen om de traditionele kerken binnen te komen opdat de pastoors, priesters, kapelaans, predikanten en al die christenen, die niet gewend zijn om “halleluja” te zeggen, een aanraking zullen krijgen van Gods Geest. Er zijn vele oprechte mensen in de kerken die nog nooit een ontmoeting met Jezus hebben gehad zoals Saulus op de weg naar Damascus. God wil het doen.

Hoofdstuk 9

EEN BELANGRIJKE TEST

Ik werd al snel assistent-jeugdleider in Den Haag en wist dat ik in Gods wil was wat mijn bediening betrof. Spoedig werd onze jeugdleider voorganger en vroeg men mij jeugdleider te worden.

Ik weet nog goed dat ik nog maar net aan het prediken was of iemand kwam me vertellen dat de hele jeugd vond dat ik niet gezalfd was. Zoiets is natuurlijk niet bepaald bemoedigend. Ik had me uit het veld kunnen laten slaan, maar na een geweldige bemoediging van de jeugdleider – ik moest niet stoppen nu God zo bezig was - ging ik door. Later bleek dat het helemaal niet waar was dat de hele jeugd zo dacht over mijn prediking.

Toch wil ik deze les doorgeven aan mensen die in de bediening van het Evangelie arbeiden. Er zullen mensen, ja zelfs medechristenen op je pad komen die jaloers zijn en je ontmoedigen. In zo'n situatie is het belangrijk om gewoon door te gaan met datgene dat God je heeft toevertrouwd.

Als je door God gebruikt wilt worden, moet je leren doorzetten. Ook is het belangrijk om in de kleine dingen getrouw te zijn. Er komt veel meer bij kijken dan alleen op het podium een preek geven. Het is nodig dat je gewillig bent om in alles te helpen en je te onderwerpen aan degene die boven je is gesteld.

In diezelfde tijd dat ik assistent-jeugdleider was, kwam Bobby Jones vaak naar Nederland. Hij is een zeer goede 'black gospel' zanger en leider van de gospelgroep "Bobby Jones and New Life" uit Nashville, Tennessee. Hij vroeg mij of ik met hem wilde meegaan om te zingen. Ik vond het leuk om met zo'n groep de wereld rond te reizen met alle aandacht die je dan kreeg: de hotels, de

verschillende steden en landen, de TV optredens, het maken van Cd's en videoclips, etc.

Ik kon voor dit aanlokkelijke leventje kiezen en weggaan of blijven en jeugdleider worden. Dat was een beslissing waar ik de Here voor moest zoeken. Vastgepind op één plaats, gebonden te zijn, is niet altijd gemakkelijk. Vaak wordt je werk ook niet in dank afgenomen. Een profeet wordt in eigen land niet geëerd. Ik moest dus kiezen!

Ik wist toen echter zeker dat de Here wilde dat ik jeugdleider zou worden omdat Hij voor mij in Nederland een taak had weggelegd. Ik koos dus de voor mij moeilijke weg.

Soms lijkt het in onze ogen verlies om iets op te geven voor de zaak van het Koninkrijk Gods. En soms begrijpen we de weg niet die God met ons gaat. Maar Jezus zegt:

*“Er is niemand, die huis of broeders of zusters
of moeder of vader of kinderen of akkers heeft
prijsgegeven om Mij en om het Evangelie,
of hij ontvangt honderdvoudig terug.
Nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters
en moeders en kinderen en akkers,
met vervolgingen, en in de toekomstige
eeuw het eeuwige leven”
(Marcus 10:29 en 30)*

Vaak begrijp je pas achteraf waarom God wilde dat je die bepaalde weg ging. Je komt er achter dat je door je eigen weg te gaan veel goeds zou hebben gemist. Als God iets van je vraagt, kun je maar beter direct Zijn wil doen. Anders lijdt je vaak grote schade en breng je zoals Jona die ook z'n eigen weg ging, ook anderen in de problemen.

Hoofdstuk 10

JEUGDWERK

Achteraf ben ik blij dat ik deze keuze heb gemaakt. Ik werd dus jeugdleader. De jeugd werd zeer gezegend. De Here gaf mij werkelijk enkele dappere helden aan mijn zijde. Dit werk groeide uit tot meer dan 200 jongeren waar we grote toneelstukken mee opvoerden zoals in het Nederlands Congresgebouw te Den Haag. We gingen ook door heel Nederland om op straat een dramaspel op te voeren.

Er werden videobanden van de toneelstukken gemaakt. Er ontstonden zanggroepen. Met andere woorden: we hadden veel impact op de jeugd in ons land. Onze jaarlijkse jeugddag in de grote Prins Willem Alexanderzaal van het Congresgebouw pulde uit van de jongeren. Het was het resultaat van Gods zegen en van tien jaar bouwen aan deze jeugddagen.

Als je een jeugdleader bent, is het belangrijk dat je je tijd en energie in de jeugd wilt investeren. Je moet met ze op willen trekken, tijd nemen om met ze te praten, luisteren naar hun problemen, ze corrigeren wanneer dit nodig is. Met andere woorden, aandacht aan ze willen besteden.

Hoofdstuk 11

KEUZES MAKEN

Intussen had ik kennis gekregen aan een heel aardig meisje. Ik mocht haar graag. Ze kwam ook naar de samenkomsten toen ik haar vertelde dat ik een christen was en naar de kerk en jeugd-diensten ging. Ze was vrolijk en spontaan.

In mijn hart wist ik echter niet zeker of zij degene was die de Here voor mij bedoeld had en of ik met haar de weg van Hem kon gaan. Ik vond het heel moeilijk en maakte het uit. Eigenlijk deed ik dit om de proef op de som te nemen. Ik wilde zien of zij God diende en naar de samenkomsten ging voor mij of dat ze echt tot bekering was gekomen.

Ik wilde verzekerd zijn in mijn hart dat zij het meisje was dat God voor mij had bestemd. Ik vertelde haar dat zij haar eigen relatie met God moest hebben met als fundament het Woord van God. En als we voor elkaar bestemd zouden zijn, zou de Here ons verder leiden.

Ik herinner me dat ze na drie weken stopte met het bezoeken van samenkomsten. Toen wist ik zeker dat zij niet degene was met wie ik mijn roeping voor de Heer kon vervullen.

Ik heb door deze ervaring ook meer inzicht gekregen in partnerkeuzes. Ik waarschuw jongeren die de weg van God willen gaan om niet de verkeerde keuze te maken wat hun partner betreft. Niet alleen voor een dienstknecht van God, maar ook voor allen die de Here liefhebben, is de partnerkeuze van vitaal belang. De verkeerde partner kan een blok aan je been worden waardoor je Gods plan in je leven niet kan vervullen.

In navolging van mijn grootvader en vader, over wie ik reeds schreef, heb ik die belangrijke keuze gemaakt. Ik maakte me verder geen zorgen over een vrouw, auto, huis of een carrière, maar geloofde wat God zegt in Zijn Woord:

*“Zoekt eerst het Koninkrijk Gods
en dit alles zal u bovendien geschonken worden”
(Matteüs 6:33).*

*De Here zou in al mijn behoeften naar
Zijn rijkdom heerlijk voorzien
in Christus Jezus
(Filippenzen 4:19).*

Hoofdstuk 12

HET DOEN VAN GODS WIL

Weet u dat het doen van Gods wil een zaak van leven en dood kan zijn? Ik geloof dat elk kind van God dat zegt: “Ik wens de wil van God in mijn leven te doen en te volbrengen”, te maken krijgt met een kruispunt van leven en dood.

Sommige kinderen Gods zien de wil van God alleen maar als iets dat van boven af wordt opgelegd, als een soort last, die zij verplicht zijn om te dragen!

Nu is er een groot verschil tussen het zich onderwerpen aan Gods wil en het omarmen van Gods wil.

Onderwerpen aan de wil van God is zeker niet verkeerd, maar heeft toch meer de smaak van discipline of straf. Bijvoorbeeld: toen Irak in de Golfoorlog op de knieën werd gedwongen. Zij waren verplicht om zich aan de opgelegde wil van de VN te onderwerpen. Zij omarmden deze wil niet, maar onderwierpen zich hieraan, omdat ze niet anders konden. Het is droevig als kinderen Gods de wil van God op deze manier zien en ervaren.

Ik ervaar Gods grote liefde, glorie en heerlijkheid, wanneer ik in de volmaakte wil van God ben. Dit is voor mij de reden dat ik in alle vrede, rust, blijdschap en dankbaarheid de wil van God kan omarmen, hoe moeilijk die soms ook is.

In het doen van Gods wil ligt mijn kracht. Nu is dat makkelijker gezegd dan gedaan. Want het grote probleem bij het volbrengen van Gods wil is, dat er altijd veel strijd aan vooraf gaat. De duivel wil namelijk helemaal niet dat je de wil van God in je leven volbrengt.

Ik ben tot de ontdekking gekomen dat je alleen de wil van God kan omarmen in de hof van Gethsémane. Net als Jezus! Eigenlijk is het heel eenvoudig. Je kunt NOOIT de wil van God in je leven volbrengen als niet éérst je eigen wil sterft. En dat is nou precies zeer pijnlijk! Er komt in het leven van elk kind van God, hoe lang je ook met Hem wandelt, een moment, dat je moet kiezen welke wil je in je leven wilt volbrengen.

En dit is de beslissing van leven of dood, erop of eronder. Zelfs onze Here Jezus Christus heeft dit punt in Zijn leven meegemaakt. Jezus werd hiermee geconfronteerd in de hof van Gethsémane. Hoewel Hij de wil van Zijn Vader wist en heel goed kende, werd Hij tóch gedwongen om een keuze te maken tussen Zijn eigen wil en die van Zijn Vader.

Om de wil van Zijn Vader te omarmen, was er maar één weg.

“Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”.

Wat was de wil van God in Zijn leven?

Dat Hij als losprijs zou dienen en aan het vloekhout der schande zou hangen om verzoening te brengen tussen God en de mens. Het was in de hof van Gethsémane ook voor Jezus in die grote zielenstrijd toen Zijn zweet bloeddruppels werd, erop of eronder.

Waarom is dit toch zo belangrijk in ons leven?

Omdat er afgerekend moet worden met onze eigen ik, of wel onze eigen wil! Het móét sterven om de wil van God te volbrengen. En daar ligt het grote probleem voor veel christenen. Hun eigen wil leeft nog zo heel sterk. En oh wee, als je er aan komt. Maar er is niemand die onder dit moment uitkomt. Ook ik ben daar beslist niet onderuit gekomen. Ik kon drie dingen doen:

1. **Wegrennen! Dat is vooruitschuiven.**
2. **Niets! Dat is toch de weg van je eigen wil gaan.**
3. **De wil van God doen! Dat is de moeilijkste weg.**

Ik heb voor dat laatste gekozen. Het deed geweldig veel pijn, maar wat een vreugde, blijdschap en vrede heeft mij dat gebracht.

Ik ervaar het elke dag!

Hoofdstuk 13

EEN GEZEGENDE REIS

Robert en ik werden eens door mijn vader voor een zendingsreis naar de VS gestuurd waar twee van mijn zussen met hun man en kinderen wonen. Esther in de staat New York en Gonny in Californië. Net als wij zijn zij zeer actief bezig in het Evangelie. Esther zet zich met haar man Jerry en hun drie kinderen met hart en ziel in om het Evangelie op allerlei manieren te verbreiden in Amerika. Ze gaan voor in een grote “Assembly of God” kerk in New York. Gonny is met haar man en kinderen actief in een kerk in Californië. Ze werkt veel onder vrouwen.

Tijdens dit tournee predikte Robert en ik zong. We waren een superduo. Robert was gezalfd om te spreken en ik om te zingen. We kwamen in veel grote kerken en werden uitgenodigd om in TV - shows op te treden. Vooral TBN heeft veel invloed en is in geheel Amerika te ontvangen. Ook waren we in het programma “PTL Club” (Praise the Lord Club) die nu niet meer bestaat.

Natuurlijk wist ik dat Robert en ik verschillende karakters hadden. Voordat we naar onze allerlaatste afspraak zouden gaan, waren we bij mijn zus in Los Angeles op bezoek. Om een onbenulligheid kregen we een gigantische ruzie. Mijn broer gooide een kop koffie over me heen en liep weg om naar het vliegveld te gaan. Ik ervoer dat dit een list van de duivel was die op het laatste moment nog roet in het eten wilde gooien. Terwijl Robert in de auto stapte, sprong ik op en rende hem achterna. Door met elkaar te praten hebben we het bijgelegd en hebben elkaar en de Here om vergeving gevraagd.

Onze laatste samenkomst was de meest gezegende dienst van alle. Ik weet nog heel goed dat de voorganger mij tijdens die dienst vroeg om op het platform te komen. Een van de leidinggevende zusters ging tegenover mij staan en sprak een profetie over mij uit. Dat is alles wat ze deed. Ik werd plotseling als door een wind naar achteren geblazen en viel neer onder de kracht van God. Ik schudde en had geen kracht meer in mijn lichaam om op te staan en te gaan zitten.

Dit is de enige keer dat ik mij kan herinneren dat ik onder de kracht Gods gevallen ben. Het omstreden onderwerp ‘vallen in de Geest’, laat ik nu maar in het midden. Wat ik mij ervan herinner was dat de Here beloofde dat Zijn kracht op mij zou zijn en ik dit zou ervaren tot in mijn vingertoppen.

Hoe belangrijk is het niet, als je als team met elkaar optrekt, hetzij als evangelisatieteam, zanggroep of medewerkers in een zendingswerk, dat je opmerkzaam bent. Dat je de duivel geen kans geeft om onenigheid te zaaien. Het is daarom ook belangrijk dat je weet dat God je heeft samengebracht en dat je de roeping vervult die God voor je heeft.

Hoofdstuk 14

MIJN HUWELIJK

Terwijl ik zo met jongelui optrok en bezig was voor de Here, groeide in mij het verlangen om dit samen met een partner te doen. Terwijl ik de Here mijn wens voor een vrouw bekendmaakte, begon mijn oog te vallen op een knap meisje dat zeer getrouw met haar zus en haar ouders de samenkomsten bezocht. Ze was er altijd en speelde ook nog in het Indonesisch Anklung en Kolintang orkest 'Hidup Baru'. Haar ouders waren zeer getrouw in hun taken in de gemeente Capitol Evangelie Centrum. Daar ik nooit een grote versierder ben geweest, weet ik nog goed dat ik bij mijzelf dacht: Hoe moet ik haar nu laten weten dat ik wel iets voor haar voel?

Op zekere dag na een jeugddienst moest ze naar huis gebracht worden. Dus ik trok de stoute schoenen aan. Ik zal u de details besparen, maar ik heb alle moed van de hele wereld bij elkaar moeten rapen om het haar te zeggen. Gelukkig, toen we vlak bij haar huis waren, kwam het hoge woord eruit en het ijs was gebroken. Nog altijd versla ik liever een Goliath dan dat nogmaals mee te moeten maken. Het was zeer spannend!

Ik ben zo enorm dankbaar en blij dat de Here mij Regina aan mijn zijde heeft gegeven. Samen dienen we de Heer en hebben drie prachtige, gezonde en lieve kinderen die opgroeien in de vreze en Geest des Heren. We zijn een 'happy family' met onze kids Jesselyn, Alissa en John-Henry. Toen er zich een jongetje aanmeldde, wist ik dat de Here wilde dat ik hem John-Henry zou noemen. Regina en ik hebben dit dan ook in gehoorzaamheid gedaan!

Vaak ben ik voor het Evangelie weggeweest naar samenkomsten in binnen- en buitenland of naar onze kindertehuizen in India en Indonesië. Dan is het gemis aan beide kanten groot. De Here echter, is een wonderbare Trooster. En wanneer we de Here BOVENAAN stellen in ons leven, zal God ook voor de kinderen zorgen. Mijn prioriteiten liggen altijd als volgt:

Nummer één is ALTIJD God!
Nummer twee is mijn partner.
En nummer drie zijn mijn kinderen.

Draai de laatste twee niet om, want als je kinderen het huis uit zijn, zul je de rest van je tijd weer met je partner moeten doorbrengen. Dat wordt moeilijk als je die vanwege je kinderen hebt verwaarloosd.

Maar nummer één verandert nooit: Eerst de Here!
Regina, mijn vrouw, is mij tot grote steun. Niet alleen verzorgt zij onze kinderen als een goede moeder, zij heeft ook grote verantwoordelijkheden op ons zendingskantoor in Den Haag. Samen met Regina mag ik het grote zendingswerk onder Gods genade leiden.

Al met al kan ik maar één ding zeggen: De Here is goed voor ons! In tijden van nood zijn wij heel dicht naar elkaar toegegroeid! Wij hebben een gelukkig huwelijk en gezinsleven wat mij in staat stelt om mij geheel te wijden aan de arbeid in het Koninkrijk van God.

Hoofdstuk 15

GROEI

Op allerlei gebied kreeg ik de gelegenheid om mij meer te ontwikkelen wat het zendingswerk betrof. Ik ging ook zo nu en dan mee met mijn vader op zendingsreis. Het zendingswerk floreerde. We vonden de zegen van de Heer in feite vanzelfsprekend. De kerken waren vol en doopdiensten van 50 à 60 mensen per 2 maanden waren gewoon.

Ik begon ook als co-voorganger te spreken in het Capitool. Later nam ik de doopdiensten waar. Er kwam ook een super-deluxe videoafdeling. Er was enorm veel zegen des Heren. Op alle plaatsen werden ook de voorgangers gezegend. Niemand kon ontkennen dat de genade Gods met ons was. We bereikten meer mensen met het evangelie dan ooit tevoren. De oplage van het kerstnummer van Nieuw Leven bedroeg 150.000. Hoogtijdagen werden zeer goed bezocht.

Mijn vader werd ouder en had intussen zijn 45-jarig huwelijksfeest gevierd. Op zijn 70ste verjaardag werd er in het Capitool een 'surpriseparty' georganiseerd waar vele vrienden aanwezig waren.

Naarmate mijn vader ouder werd, kreeg ik steeds meer taken toebedeeld van deze dienstknecht van God. God had beloofd dat Hij ook met mij zou zijn en dat alles wat we ondernamen, zou gelukken.

Hoofdstuk 16

AANVAL VAN BINNENUIT

Hoewel alles geweldig leek, was er onder de oppervlakte iets aan het broeien. Later begreep ik dat dit reeds lange tijd bezig was. Mijn vader waarschuwde al jarenlang alle voorgangers en medewerkers dat, als satan het zendingswerk niet van buitenaf stuk kon maken, hij dat van binnenuit zou proberen te doen. En dit werd helaas werkelijkheid.

Een van onze invloedrijke voorgangers die al meer dan dertig jaar getrouw binnen ons zendingswerk werkzaam was, kwam op een zeker moment bij mij. In alle rust legde hij uit hoe hij en de gemeente die hem was toevertrouwd al enige tijd een geestelijke verandering hadden ondergaan. De Heilige Geest was machtig werkzaam en de gemeente werd enorm gezegend.

Op zichzelf was dat niet het probleem omdat zowel mijn vader en ik al enige tijd op de hoogte waren van de veranderingen die plaatsvonden. Het probleem was dat deze voorganger vertelde dat hij de veranderingen die hij en de gemeente hadden ondergaan, ook wilde aanbrengen in het gehele zendingswerk. Inclusief de daartoe behorende gemeenten, hoogtijdagen, enz. Zowel mijn vader als ik voelden daar weinig voor, omdat God noch tegen mijn vader, noch tot mij had gesproken dat Hij dit wilde doen.

Een van de voorgangers kwam bij mij en vertelde dat sommige dingen moesten veranderen, vooral wat de hoogtijdagen betrof. De zang- en aanbiddingsdiensten moesten de hoofdmoot vormen. Ik besprak dit met mijn vader en beiden voelden we daar op dat moment niets voor omdat onze hoogtijdagen reeds een goede sfeer van Gods Heilige Geest uitademden. En druk bezocht werden!

Hoofdstuk 17

WACHTEN OP GOD

Het wachten op God is een van de moeilijkste dingen in het leven van een christen. Zelfs ook in het leven van mannen Gods. Ik zal proberen dit belangrijke punt duidelijk te maken: stel je voor dat ik een andere visie kreeg dan mijn vader, de dienstknecht des Heren, die op dat moment de leiding had. Dat kan voorkomen. Dan zou het mogelijk moeten zijn dat mijn vader en ik uit elkaar zouden gaan. Het belangrijke punt is niet het uiteengaan want dat móét kunnen, maar hóe men uit elkaar gaat, is van vitaal belang! Maar hoe gaat het in de praktijk?

Het moment dat ik zou weten dat ik weg wilde gaan, zou ik open en eerlijk moeten delen met de dienstknecht van God. Er is dan een kans vanwege de verantwoordelijke functie die je intussen op je schouders hebt genomen en er niet altijd direct iemand voor die plaats beschikbaar is, dat hij zegt: “Even wachten, we zullen de Here zoeken”. Na drie maanden wachten, beginnen de meesten al ongeduldig te worden want het zaad van het verlangen om dat andere te gaan doen, begint steeds meer op te schieten in het hart. Na die drie maanden ga je weer naar de dienstknecht van God om hem te zeggen dat het nu toch wel tijd wordt. Er is weer een kans dat hij zegt: “Wachten”.

Nu begint het moeilijk te worden. In je hart ben je al helemaal bezig met die andere visie die misschien niet past in de structuur van je huidige werkkring. Tóch moet je wachten! Je bent er vol van. Je zou wel meteen willen starten, maar de knecht des Heren zegt: “wachten”. En dit is het punt waar vele christenen, ook dienstknechten des Heren, het verkeerde pad inslaan. Ze kunnen

niet meer wachten en koste wat kost willen ze hun doel bereiken, ook al stort alles wat ze in al die jaren samen hebben opgebouwd, volledig in. Ze zijn niet meer voor rede vatbaar, zelfs niet meer voor het Woord van God. Wat kunnen we hier veel van leren. Uiteindelijk gaat men, verblind, omdat men boven alles het doel wil bereiken, allerlei dwaze dingen doen. Als je echter wacht op God, hoef je niets te nemen, want dan zal het je gegeven worden.

Wanneer iemand mijn visie vraagt over hoe nieuwe gemeenten gesticht moeten worden, antwoord ik altijd het volgende: gemeenten ontstaan uit noodzaak. We moeten niet de landkaart pakken om te kijken waar nog een gemeente gesticht kan worden. Ik heb trouwens een gruwelijke hekel aan de wijze waarop sommigen hiermee te werk gaan. Wat zij doen, is kijken waar veel gelovigen zijn om daar iets te beginnen. Zij huren een gebouw en op slinkse wijze lokken zij vele schapen uit andere gemeenten. En met de gestolen schapen spelen zij kerkje. De gemeente ‘groeit en bloeit’. Ja, maar wel met schapen uit een andere kudde. Dat is geheel niet naar Gods plan. Er zal ook geen zegen op rusten.

De gezonde geboorte gaat als volgt: wanneer je gaat evangeliseren onder de zondaren buiten op de straten en je houdt campagnes, dan komen zondaren tot Jezus. Zondaren komen niet gauw naar de kerk. Je zult dus naar de zondaren toe moeten gaan om ze over Jezus te vertellen. Dat is simpelweg evangeliseren.

Als er dan door deze evangelisatie-actie mensen zich bekeren, dan ontstaat vanzelf de noodzaak een plaats van samenkomst te hebben. Een schaapskooi voor de schapen. En als men dan samenkomt, ontstaat vanzelf weer de behoefte aan een herder. Zo ontstaat een gezonde geboorte van een gemeente en de rest volgt vanzelf. Het fundament van een gemeente is van uitermate belang in de stormen die later komen. Er kunnen jaren overheen gaan, maar je zult vroeg of laat eenmaal oogsten wat je gezaaid hebt. Dit is een bijbels principe.

Hoofdstuk 18

WAT DOET U ALS MEN SPEREN NAAR U WERPT?

Als men ons onrechtvaardig behandelt, zijn we geneigd om met gelijke munt terug te betalen.

Er is in de Bijbel geen beter voorbeeld te vinden hoe je moet handelen als mensen je iets aandoen, dan de manier waarop David hiermee omging. David, die reeds door Samuël gezalfd was als de opvolger van koning Saul, behaalde als jongeman een legendarische overwinning over de reus Goliath. In één klap werd hij een held. David, die als schaapherder prachtig harp kon spelen, was daarna weer naar de schapen van zijn vader teruggegaan.

Toen werd hij geroepen om voor Saul op de harp te spelen. Saul, die last had van boze aanvallen waardoor hij hysterisch werd, werd rustig als David speelde. David speelde en zong onder de zalving van God. Saul, die ook wel begreep dat zijn dagen geteld waren en dat zijn beoogde opvolger voor hem zat te spelen, kon zijn jaloezie en agressie tegenover David niet langer bedwingen. Hij pakte zijn speer en gooide die naar David toe die de speer nog maar net kon ontwijken.

Als men, uiteraard ten onrechte, een speer naar u gooit, wat doet u dan? Je kunt namelijk twee dingen doen. Je kunt de speer ontwijken en die teruggooien of besluiten de speer niet terug te werpen. Het merendeel van de mensheid, inbegrepen de christenen, is geneigd het eerste te doen. Als we worden aangevallen, keren we ons om en nemen onmiddellijk revanche.

David echter, had een heel andere geest. Ik bid dat ook wij in deze geest zullen handelen! Enkele malen werd de speer naar hem gegooid en alles wat hij deed was duiken en wegwezen!

Ook vandaag is diezelfde geest van Saul nog aanwezig. Maar ook vandaag is er gelukkig nog de Geest van Gods liefde waardoor we zelfs onze vijanden lief kunnen hebben. Saul achtervolgde David steeds vaker en wilde David doden. David vluchtte als een opgejaagd dier van de ene eenzame plaats naar de andere, van de ene spelonk naar de andere. Toen Saul zich eens ter ruste legde in dezelfde spelonk als David, zeiden de mannen van David:

*“Dit is de dag David, waarop de Here
u uw vijand in uw macht geeft”*

met andere woorden “David: Saul is zó dichtbij, nu kun je hem te grazen nemen!”

In plaats van de geboden kans te grijpen en Saul te doden, sluipt David naar de plek waar Saul ligt te slapen. Hij snijdt alleen een stuk van zijn mantel af als bewijs dat hij bij Saul is geweest en hem had kunnen doden. David bezat de Geest van God en wilde zijn hand niet slaan aan de gezalfde des Heren. Daarom was David een man naar Gods hart. Hij nam het recht niet in eigen hand maar gaf alles over aan God.

Het moment waarop je de speer oppakt en die teruggooit, word je zelf een Saul en dit is precies wat de duivel wil. Als David Saul had gedood, had hij een hart als dat van Saul gekregen. Een hart vol boze geesten, een hart vol van jaloezie en haat.

Maar, als er nu zoveel speren naar je worden gegooid dat je het risico loopt gedood te worden? Wat dan? Wel, het is beter dat je “eigen ik” wordt gedood dan dat je toegeeft aan de methoden van Saul. Je moet van binnen sterven, verbroken worden. Dat doet pijn, maar dan ben je precies op de plaats waar God je hebben wil. Een vat dat leeg is van zichzelf, kan en wil de Here gebruiken.

Vergeet nooit dat, wanneer je een speer werpt of terugwerpt, je hiermee niet alleen je broeder of zuster beschadigt en pijn doet. Wat erger is, je doet het aan het Lichaam van Jezus Christus! Dit is wat vele christenen niet begrijpen omdat ze het Lichaam van Christus niet onderscheiden!

Hoofdstuk 19

HET DOMINO-EFFECT

De desbetreffende voorganger diende zijn ontslag in en daarna kwam er een domino-effect tot stand.

Toen al die ontslagbrieven kwamen van voorgangers en medewerkers, moest ik ook zelf mijn houding bepalen tegenover de dienstknecht des Heren, Johan Maasbach. Ik kwam tot een eenvoudige conclusie: God staat altijd achter Zijn dienstknecht! Ik begreep niet dat zoveel anderen dat niet begrepen want de Bijbel staat er vol van. Een van de grote principes van de Bijbel is dat we de gezalfde des Heren niet mogen aanraken

Neem nou bijvoorbeeld Mirjam de zus van Mozes en Aäron, de (oudere) broer van Mozes. Zij gingen op zekere dag naar Mozes, de dienstknecht des Heren, om hem te vertellen dat hij fout had gehandeld door een Ethiopische vrouw te trouwen. Ze hadden in hun ogen misschien gelijk, maar het was kwaad in de ogen van God en Mirjam werd melaats. Op het nederige gebed van Mozes werd ze weer gezond. Ik denk ook aan het verhaal van Korach, Datan en Abiram.

Hoofdstuk 20

MUITERIJ

In Numeri 16 lezen wij de geschiedenis van deze drie muiters, Korach, Datan en Abiram. De geschiedenis leert ons dat muiters meesters zijn in het manipuleren van mensen. Vaak zijn het slimme, krachtdadige leiders die met een ijzeren wil hun plannen doorzetten. Ze spelen handig in op mensen als het gaat om vrijheid en rechten. Ze weten de mensen slim te overtuigen dat ze van hun vrijheid en rechten beroofd worden.

Deze drie mannen waarvan hoofdmuiter Korach de leiding had, wisten het volk wijs te maken dat Mozes en Aäron hen wilden overheersen ofwel de baas over hen wilden spelen. In hun ogen hadden allen dezelfde rechten als Mozes en Aäron. Toen deze opstandelingen het gezag van Gods dienaren wilden ondermijnen door zichzelf te verheffen, twistten ze in werkelijkheid niet met Mozes en Aäron, maar met God die hen over het volk had aangesteld!

Het doel van een muiter is altijd om zichzelf een naam te maken. In het Lichaam van Christus is dat helemaal niet nodig want iedereen heeft in Zijn lichaam ofwel de Gemeente, zijn of haar belangrijke taak en plaats. Het opstaan tegen de dienstknecht des Heren is opstaan tegen Gods gezag!

Je trekt dan altijd - vroeg of laat - aan het kortste eind, want nogmaals, God staat altijd naast Zijn knecht!

Toen Mozes de opstandige taal van het drietal hoorde, wierp hij zich op zijn aangezicht. En hij sprak tot Korach en de hele vergadering:

*“Hoor toch, Levieten!
Is het u te weinig dat de God van Israël u heeft
afgezonderd van de vergadering Israëls om u tot Zich
te doen naderen, om de dienst aan de tabernakel
des HEREN te verrichten...
Streeft gij nu ook naar het priesterschap?
Daarom, gij en uw gehele aanhang,
gij spant samen tegen de HERE, want wat is Aäron,
dat gij tegen hem zoudt morren?”
(Numeri 16:11).*

Dit is de kern van deze samenzwering: Korach wilde het priesterschap voor zichzelf! Hij deed alsof hij voor de rechten van het hele volk opkwam, maar in zijn hart eiste hij het priesterschap voor zichzelf op.

God weet echter alle dingen en brengt het vroeg of laat aan het licht. Een mens kun je bedriegen, maar Gods Geest niet want Hij kent de overleggingen van je hart.

De Bijbel zegt in 1 Samuël 15:23:

*Weerspannigheid is zonde der toverij
en ongezeglijkheid is afgoderij.*

Het werd een verschrikkelijk, hartverscheurend schouwspel. Het drietal werd met hun gehele gezin en al de vrienden die zich aan hun zijde hadden geschaard, levend begraven.

Het is dwaas om je tegen God en Zijn dienstknechten te verheffen. God wederstaat de hoogmoedige en de nederige geeft Hij genade. We moeten nederig met God wandelen en tevreden zijn met de plaats die God ons heeft gegeven. Het is God die verhoogt en het is God die vernedert.

Hoofdstuk 21

EEN BEWOGEN PAASWEEKEND

Nadat de eerste groep voorgangers en medewerkers was weggegaan, was het leed nog niet geleden. Onder de overgebleven medewerkers en voorgangers was er nog steeds spanning. Het jaar daarop, op Goede Vrijdag, kwamen wij 's middags met de voorgaande broeders en medewerkers bijeen. Het was mijn verlangen om met elkaar Heilig Avondmaal te vieren.

Na de beker gedronken te hebben, kreeg ik het in mijn hart om iedereen een hand te geven en hen te vragen of ze samen met mijn vader en met mij verder wilden gaan. Iedereen reageerde positief. Later bleek dat het bij sommigen niet echt was geweest. De mens ziet aan wat voor ogen is maar God ziet het hart aan.

Even later, op diezelfde middag kwamen we nog eens als voorgangers bijeen omdat ik graag wilde bidden voor het komende Paasweekend. Op de vergadering, voor we in gebed gingen, liepen enkele broeders eruit met de mededeling dat ze na Pasen ontslag zouden nemen. Diezelfde avond gebeurde er, voor mij althans, iets wonderbaars.

We hielden de Goede Vrijdagdienst in het Capitol Evangelie Centrum te Den Haag. Plotseling, bijna aan het einde van de dienst, riep mijn vader mij en mijn vrouw Regina geheel onverwachts naar voren. Hij legde zijn handen op ons en zegende ons in. Eerst dacht ik dat ik alleen als voorganger ingezegend werd.

Pas later begreep ik dat het gold voor het gehele werk en dat God mij dat in handen gaf. Want vanaf dat moment ontving ik van

God meer kracht, wijsheid en inzicht en begon ik te zien dat mijn vader lichamelijk in krachten afnam. Wat mijn vader en ik niet wisten was, dat, op hetzelfde moment dat ik ingezegend werd, op enkele andere plaatsen voorgaande broeders hun ontslagbrief aan het voorlezen waren in de gemeenten die God ons had toevertrouwd. Op Goede Vrijdag! Kunt u zich dat voorstellen? Wat een beroering ontstond er tussen Goede Vrijdag en Pasen!

Dit doet mij denken aan een andere Goede Vrijdag, 2000 jaar geleden. Wat was er een ontzaglijke beroering op aarde en in de hemel en de hel op die dag! Gethsémane, Pilatus, Herodes, Barabbas, Via Dolorosa, en op het laatst de kruisiging van de Heer op Golgotha. Wat een toestanden! Gelukkig was dat niet het einde. Jezus werd opgewekt uit de dood en Paasmorgen brak aan!

Terwijl de Paaszon in mijn hart scheen, ging ik op de tweede Paasdag op weg naar het Nederlands Congrescentrum te Den Haag waar wij al jarenlang onze Paasconferentie hielden. Wat een dag zou dat worden!

Op weg daarheen kwam er een voorgaande broeder naar mij toe. Hij vertelde mij dat hij na dit Paasfeest zijn ontslag zou nemen. En twee minuten voor tien, alvorens ik het podium opliep, moest ik even achter het platform komen waar nog een lieve broeder zijn ontslag indiende. Hierna moest ik de boodschap prediken. Wat was ik blij dat ik in mijn hart verzekerd was dat God met mij was en dat ik de juiste beslissing had genomen om naast Gods dienstknecht te blijven staan.

Later liet de Here mij zien dat Hij een welbehagen had in deze drie dingen: dat ik trouw was gebleven aan God in de eerste plaats; trouw bleef aan Zijn Woord; en trouw bleef aan Zijn dienstknecht. Tot op de dag van vandaag geloof ik nog steeds in die drie belangrijke principes.

Om nog even terug te komen op die bewuste Paasdag. De broeders die op Goede Vrijdag ontslag hadden genomen, waren natuurlijk niet aanwezig en de meeste leden van die gemeenten ook niet. De gospelgroep die tijdens het rondgaan van de Avondmaalsbeker zou zingen, behoorde wel tot een van die gemeenten.

Het toeval wilde dat ze tijdens het rondgaan van de Avondmaalsbeker zongen: “In our hearts we are undivided” (In onze harten zijn we onverdeeld). Ze hebben echter niet deelgenomen aan het Avondmaal en waren na de morgendienst dan ook meteen verdwenen. Ik denk dat men op die manier niet veel snapt van de betekenis van Goede Vrijdag en Pasen. We waren allen zondaars en zijn allen gered door het offer van Christus.

Natuurlijk waren er ook veel mensen die niets van de situatie wisten en een heel gezegende dag hebben gehad. Ook heb ik niets van dit alles op die dag gezegd maar heb mijn aangezicht gezalfd en de blijde boodschap verkondigd bij de viering van het Heilig Avondmaal.

Hoofdstuk 22

HET HEILIG AVONDMAAL

Op een van de zondagen na Pasen, was mijn vader in een van onze gemeenten aanwezig om het Heilig Avondmaal te bedienen. Het trieste was dat de betreffende broeder-voorganger geen deel wilde nemen aan dezelfde beker en dit op het podium resoluut weigerde.

Het Heilig Avondmaal is een van de sacramenten, die de Here Jezus Christus zelf heeft ingesteld, zoals wij lezen in het evangelie van Matthéüs, Marcus en Lucas. De laatste vermeldt er speciaal bij: *“Doet dit tot Mijn gedachtenis”*.

De apostel Paulus beschrijft de instelling van het Heilig Avondmaal als volgt in 1 Corinthiërs 11:23-29:

*“Want zelf heb ik bij overlevering van de Here ontvangen,
wat ik u weder overgegeven heb, dat de Here Jezus
in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd,
een brood nam, de dankzegging uitsprak,
het brak en zeide: dit is Mijn lichaam voor u,
doet dit tot Mijn gedachtenis.*

*Evenzo ook de beker,
nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide:
Deze beker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, doet dit,
zo dikwijls als gij die drinkt, tot Mijn gedachtenis.
Want zo dikwijls als gij dit brood eet en de drinkbeker
drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt”*.

Het is als een prediking, een getuigenis die je in het openbaar

aflegt. Je zegt ermee: “Ik ben tot Jezus gekomen, ik behoor Hem toe, ik verkondig en belijd wat Hij voor mij heeft gedaan. Ik belijd dat Hij voor mijn zonden is gestorven aan het kruis op Golgotha, dat Hij daar mijn zonden en ziekten heeft gedragen en al mijn pijn en leed. Dat Hij daar de satan heeft verslagen en is opgestaan uit de dood”.

Als u dus in geloof het Avondmaal tot u neemt, dan neemt u ook in geloof aan wat Jezus voor u heeft gedaan. Het heeft natuurlijk geen nut als u eraan deelneemt zonder dat u oprecht in Jezus gelooft en in wat Hij voor u gedaan heeft. Zoveel kerken hebben alleen maar tradities en een vorm van godsdienst. In dat geval is ook het Heilig Avondmaal niets anders dan een formaliteit. Velen kennen niet de ware betekenis van het brood en de wijn, namelijk dat dit alles alleen met Jezus heeft te maken. Met wat Hij voor u en mij gedaan heeft en met Zijn wederkomst. Want wij

“verkondigen de dood des Heren totdat Hij komt”.

Het Heilig Avondmaal getuigt van overwinning, het getuigt van hoop, van genezing, van verlossing, van alles wat Jezus door Zijn dood voor ons bereid heeft, en dat is iets heerlijks! Wij kunnen nu zingen: ‘nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles, is voldaan; die in geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en helle niet!’

Eens en voor altijd heeft Jezus Zijn leven gegeven, en heeft Hij verlossing teweeggebracht. Hij heeft een volkomen overwinning over het kwaad behaald. Hij wil iedereen die onder de macht van satan gebukt gaat, redden, vrijmaken van de zonde, en reinigen van een kwaad geweten. Dat goede geweten maakt ons blij en geeft ons vrede en rust. Hij wil dat wij gehoorzaam zijn en Zijn dood gedenken in het Heilig Avondmaal. Iedereen die tot het geloof in Jezus Christus gekomen is, die gekocht en betaald is met Zijn bloed, moet hiervan getuigen. Hij moet dit verkondigen totdat Hij wederkomt.

Hoofdstuk 23

HET ZWARTBOEK

Er ontstond een zwartboek, en ik begon te ontdekken dat satan niet langer zijn medewerkers op ons afstuurde maar dat hij het persoonlijk op ons had gemunt om het zendingswerk met de grond gelijk te maken. Maar de Here was met ons.

Triest dat de schrijver van het zwartboek zo enorm veel geld en energie besteedde aan het maken van dit boek om het naar zo veel mogelijk mensen op te sturen. Het geld en de energie hadden zij beter kunnen steken in het redden van zielen. Van mijn vader heb ik geleerd om de inktpot niet te gebruiken om andere christenen of evangeliewerken te bekritisieren.

Ons maandblad *Nieuw Leven* dat onder redactie staat van mijn zus Daniëlle, is altijd gebruikt om mensen met het Evangelie te bereiken en om christenen op te bouwen. En niet om af te breken of onszelf te rechtvaardigen. Daniëlle en haar man Patrick werken al jarenlang getrouw op ons zendingskantoor in Den Haag.

Er is geen periode geweest waarin ik de Here meer zocht dan in die tijd. Elke nacht ging ik naar mijn gebedsplaats om God aan te roepen. Flessen vol tranen.

Ik herinner mij dat ik twee keer languit urenlang op de grond heb gelegen zowel thuis als op mijn kamer in ons kantoor. Ik lag languit met mijn gezicht op de grond, met mijn neus op het tapijt en met mijn handen op mijn hoofd vanwege de enorme druk die ik ervoer.

Hoewel de Here God mij enorm vertroostte met Zijn grote liefde, gaf Hij mij nooit veel antwoorden. Hij zei dat ik sterk en moedig en vooral niet bevreesd moest zijn. Ik zat op de goede weg. Dat was eigenlijk alles wat ik moest weten!

Hoofdstuk 24

PERSOONLIJKE AANVAL VAN DE BOZE

Tijdens een van mijn reizen naar ons kindertehuis in Semarang werd ik geweldig aangevallen door een satanische macht die mij twee weken lang teisterde met een stem in mijn hoofd die zei dat ik zou sterven. Ik kon die gedachte maar niet uit mijn hoofd verdrijven. Toen ik op bed lag in een hotel te Jakarta dacht ik echt dat ik daar zou sterven.

In het midden van mijn hevige strijd met het rijk der duisternis riep ik luid uit: “Ik zal niet sterven, maar leven in de Naam van Jezus Christus!” Terstond liet die boze geest van mij af en kreeg ik rust en vrede; ik heb er daarna nooit meer last van gehad.

Er zijn vele stemmen in deze wereld! Wij moeten als kinderen Gods de stemmen kunnen onderscheiden. Als er een stem van zelfmoord tegen je zegt: ‘spring maar voor de trein’, antwoord dan maar: ‘spring zelf voor de trein!’ Deze stem is immers niet van God, maar van satan die zich zelfs voor kan doen als een engel des lichts. Je moet uit al die stemmen de stem van God leren onderscheiden. Ik ken de stem van mijn Herder. Het is een stem als van geen ander!

Hoofdstuk 25

IN DE BENAUWDHEID

Midden in de crisis ging ik naar ons kindertehuis in India. Terwijl ik daar op bed lag, sprak de Here tot mij door Psalm 107:6 waar steeds herhaald wordt:

*“Toen riepen zij tot de HERE in hun benauwdheid,
en Hij voerde hen uit hun angsten”.*

Benauwdheid is een plaats waarin elke ware christen die Christus volkomen wil volgen, vroeg of laat terechtkomt. Vreemd genoeg is de plaats van benauwdheid een plaats waar God je brengen kan. In vers 25 (van Psalm 107) staat duidelijk:

Hij sprak en deed een stormwind opsteken.

Er zijn dus stormen in het leven van een kind van God die niet door de duivel of door de zonde komen. God brengt je op die plaats voor Zijn heilig doel, om je geloof te testen. Hij brengt je op die plaats totdat je leert om volledig op God te vertrouwen wat er ook gebeurt.

Bij Israël zien we dat keer op keer en ze faalden telkens weer. Denk aan de plaats genaamd Pi-Hachiroth bij de Rode Zee. God Zelf bracht hen daar en sloot Zijn volk in. De zee was voor hen, links en rechts waren bergen en Farao's leger was achter hen. Ze konden geen kant meer op, en dat, terwijl ze de belofte hadden van het beloofde land. God ging voor hen uit met een vuurkolom des nachts en een wolkkolom des daags. God Zelf bracht hen dus in de plaats der benauwdheid.

God brengt u op de plaats der benauwdheid omdat Hij wil zien of u Hem vertrouwt, want Hij heeft in Zijn hart reeds lang maatregelen getroffen om u te helpen. Hij wist allang dat Hij een weg zou banen door de Rode Zee. Toch wacht God vaak tot op het laatste moment om te zien wat wij zullen doen, of we Hem vertrouwen of niet. Hij wil zien of we ons leven in Zijn hand durven leggen, door te zeggen:

“Kom ik om, dan kom ik om, maar ik zal op God vertrouwen!”

Israël faalde keer op keer en als je faalt moet je het overdoen. Je moet weer opnieuw door de problemen heen. Terug bij af! Drie dagen nadat ze door de Rode Zee waren getrokken, kwam Israël weer in de benauwdheid. Er was geen water. Ze hadden dorst in die hete woestijn.

Eindelijk vonden ze water te Mara, maar ze konden het niet drinken, want het was bitter. Mozes kreeg de schuld. “Je hebt ons hier gebracht om te sterven!” Maar God had allang een plan. Er stond een boom bij het water en God zou het hout van die boom gebruiken om het bittere water zoet te maken. Die boom stond daar al jaren en God wist dat Hij eenmaal die boom nodig zou hebben om Zijn volk uit de nood te redden.

Er was nog een boom waarvan God wist dat Hij dat hout nodig zou hebben. Zijn eniggeboren Zoon zou daaraan sterven om ons het leven te geven.

Weer kwam het volk in benauwdheid en weer werd het volk boos op God en op Mozes. Weer was er geen water. Nadat ze de plaatsen Pi-Hachiroth en Mara achter zich hadden gelaten, bracht God hen bij de plaats Rafidim. Weer wachtte Hij met het geven van water om te zien wat ze zouden doen; weer faalden ze. God wist iets wat zij niet wisten, namelijk dat ze op een onuitputtelijk reservoir van water stonden dat 38 jaar met hen mee zou reizen om hen in de woestijn voortdurend van water te voorzien.

God heeft een plan voor uw probleem en voor uw ellende en God is bij machte om het wonder te doen!

Israël dacht echter niet aan al die wonderen die God reeds had gedaan.

U zegt misschien: “Als God dit of dat bepaalde wonder doet, zal ik nooit meer twijfelen”. Maar hoe zit het dan met al die wonderen die God reeds in uw leven heeft gedaan? Wonderen geven u dus niet het vaste vertrouwen in God.

Als je op die plaats van benauwdheid komt kun je slechts twee dingen doen: je vertrouwt op God of op de mens voor je redding. God zegt echter:

“Vervloekt is de man die op een mens vertrouwt”
(Jeremia 17:5).

*Laten wij ons vertrouwen op God stellen.
Hij alleen is bij machte om in al onze behoeften
naar Zijn rijkdom heerlijk te voorzien,
in Christus Jezus
(Filippenzen 4:19).*

Hoofdstuk 26

BESCHULDIGINGEN

In India wist ik toen nog niet wat mij thuis te wachten stond. Vanwege het zwartboek met allerlei beschuldigingen begonnen kranten en weekbladen te schrijven en zelfs begonnen verschillende TV-omroepen ons te bellen. Men wilde onze reactie horen. Wat was ik blij dat ik me sterk voelde in de Here en niet bevreesd was vanwege het woord dat God in India door Psalm 107 tot me gesproken had. Telkens als er weer een journalist kwam of belde kreeg ik de gelegenheid om te getuigen van Gods liefde en genade. Liever hadden ze gehad dat ik over alle zaken sprak en de vuile was zou buiten hangen.

Maar waarom zou ik het Lichaam van Christus afbreken voor de wereld? Oh wat deed de duivel zijn best om mij uit de tent te lokken. Maar ik durf door genade te zeggen: het is hem niet één keer gelukt! Het is juist de tong die veel schade heeft aangericht. Het waren maar 10 tongen die angst en vrees over het HELE volk van Israël brachten waardoor ze ongehoorzaam werden en niet zijn ingegaan in het beloofde Land. Door enkele tongen die beweerden dat het schip van de Johan Maasbach Wereld Zending zou zinken zijn vele broeders en zusters van het schip gesprongen, uit angst en vrees dat het schip zou zinken. Er werd veel geroddeld.

Er was zeer grote verwarring. Gemeentelieden werden door de weggegane voorgangers opgebeld. Families werden verdeeld omdat de een blijven wilde en de ander weg wilde gaan, waardoor men tegenover elkaar kwam te staan. De angst die mensen hadden om alleen te staan, was groot en daarom gingen velen mee met de meute. Er waren vreselijk wrede aanvallen op de persoon Johan Maasbach en diens werk. Maar hij zweeg en gaf

het over aan de Here. Zelf moest ik sterk en moedig zijn en vooral niet vrezen, had de Here gezegd! Ik begon te merken dat God met mij was en dat ik door genade mocht groeien in de Geest van wijsheid.

Intussen moest de hele evangeliefabriek doordraaien. Gemeenten moesten nieuwe voorgangers hebben. Open plekken moesten worden ingenomen. Nieuwe medewerkers werden aangetrokken. Wat de financiën betreft, was de situatie erg moeilijk. Vele mensen die ons in het verleden hadden gesteund, stopten plotseling met het zenden van giften terwijl de rekeningen bleven komen. Mijn kinderen werden geboren. Het waren zeer drukke jaren die roofofbouw op mijn lichaam hebben gepleegd. We konden en wilden ons niet verdedigen, waar trouwens geen beginnen aan was, maar ons alleen bezighouden met de verbreiding van het Evangelie.

Tijdens een van de voorgangersbijeenkomsten voelde een van de voorgaande broeders zich geleid om onze voeten te zetten op het zwartboek en de map met alle negatieve brieven. Lucas 10:19 zegt:

*“Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en
schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van
de vijand en niets zal u enig kwaad doen”.*

Midden in de crisis was er een profetie uitgesproken dat het werk van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending op 24 augustus 1993 met de grond gelijk gemaakt zou worden.

De Geest van God binnenin mij drong mij om een driedaags vasten uit te roepen met alle medewerkers en voorgangers en hun gezinnen en de overgebleven gemeenteleden. Aangezien de voor-spelling door de genade Gods niet is uitgekomen, was de profetie dus vals en ook de profeet. Het tegendeel bleek waar te zijn. Het werk werd rijk gezegend.

Hoofdstuk 27

DE TONG

Wat heeft de tong toch veel beschadigd en stuk gemaakt! Een tong die niet in bedwang is, is een van de dodelijkste wapens op deze aardbodem. Een onberekenbaar kwaad vol dodelijk venijn, zegt Jaco-bus. Een ongecontroleerde nonchalante tong brengt het geestelijk leven van een christen ver beneden peil. Een ongebreidelde tong maakt ons geestelijk leven waardeloos en ongeschikt om te werken in het Koninkrijk van God.

Er zijn talloze tongen binnen de Kerk, die nooit zijn getemd ofwel onder controle gebracht.

Ze klagen nog!
Ze roddelen nog!
Ze lasteren nog!
Ze liegen nog!
Ze vloeken nog! enz.

De woorden die wij spreken, weerspiegelen datgene wat in ons hart is! Daarom is er een spreekwoord dat zegt: waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over!

Roddelen, kwaadspreken, lasteren, liegen, etc. is niet zomaar een gewoonte, waar we zo nu en dan in vervallen. Nee, Jezus zegt dat deze mensen een kwaad hart hebben! (Matteüs 12:35).

Sommige christenen hebben gifzakken in hun hart, net als een slang heeft achter de kaken.

Jacobus 3:8-12 zegt:

*“Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn.
Met haar loven wij de Here en Vader en met haar
vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis
Gods geschapen zijn: uit dezelfde mond komt zegening
en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.
Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water
opwellen? Kan soms, mijn broeders, een vijgenboom
olijven of een wijnstok vijgen opleveren?
Evenmin kan een zilte bron zoet water geven”.*

Wanneer christenen hun tong misbruiken, moeten ze daarmee stoppen! Ze moeten verlost worden van dat gifzakje in hun hart. Dat is de wortel en dat is de oorzaak waarom ze doen wat ze doen. We moeten de kwade wortel waaruit deze boze dingen voortkomen er uit trekken.

We moeten geconfronteerd worden met dat gif in ons hart, en uit ons hart wegdoen. Dat gif is zo vreselijk schadelijk voor het lichaam van Christus. Het haalt de gemeente naar beneden, het maakt het stuk. En dat is precies wat satan wil! We moeten onze tong door God laten temmen, want er is geen mens die haar kan bedwingen.

Temmen wordt door een trainer gedaan. Wel, wij hebben de beste Trainer die er is en dat is de Heilige Geest. Hij is ervaren en alleen Hij kan onze tong temmen!

Het is net als bij de profeet Jesaja toen hij uitriep: “Wee mij, want ik ben een man onrein van lippen” (Jesaja 6:5).

Het woord van God is als dat stuk kool en de Heilige Geest is als dat vuur waar dat stuk kool in lag. God wil komen om uw tong aan te raken en heiligen met Zijn heilig vuur. Hij wil, kan en zal ons helpen als we maar willen!

Hoofdstuk 28

HOE VERSTAAN WE DE GEEST DES HEREN

Vooral de laatste tijd hoor je over de gehele wereld dat ongeestelijke mensen bezig zijn bestaande werken van de Heer die in moeilijkheden zijn gekomen, te ontmantelen. In plaats van naast de desbetreffende leidende broeder te staan in gebed, met bemoediging en geloof, wordt alles verstandelijk aangepakt. Geen wonder dat er dan niets van zo'n werk overblijft.

Vrome, hoogmoedige, veroordelende geesten die spreken over eenheid en liefde, maar met een ijzeren hand alles kapotslaan. Leiders, laten we leren om niet te vertrouwen op een mens en vlees tot onze arm te stellen (Jeremia 17:5). Dan ga je ten onder.

Ik moet denken aan de laatste meeting samen met alle voorgangers en hun echtgenoten rond de kerstdagen vóór de grote storm.

Ik sprak toen met illustraties over schepen die tezamen een vloot vormden. Ik had deze boodschap van God in mijn hart gekregen. Behoor je tot een vloot dan kun je niet op je eentje een andere koers gaan varen. Wil je een andere koers varen dan behoort je niet langer tot de vloot, anders wordt het een chaos.

Men kan niet in een werk als het onze, de Johan Maasbach Wereldzending, alleen een andere koers gaan uitzetten. Het wordt dan moeilijk om onderling eensgezind te zijn, een van hart en streven. Toen wist ik nog niet dat enkele voorgangers reeds plannen hadden de vloot te verlaten en reeds bezig waren een eigen koers te gaan varen.

“Maakt mijn (Paulus’) blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag”
(Filippenzen 2: 2, 3).

Het kan voorkomen dat u als leider van een gemeente die verbonden is aan een organisatie dusdanig van roeping en bediening verandert dat u en de gemeente afdrijven van de organisatie waaraan de gemeente verbonden is. In dat geval zult u tijdig met de leider van de organisatie openhartig moeten praten en hem of haar meedelen dat er veranderingen in u hebben plaatsgevonden waardoor u zich niet meer kunt onderwerpen aan de bestaande orde van gezag en zalving.

In plaats van door te gaan waardoor uiteindelijk de gemeente van de organisatie wordt afgescheurd, is het tijd om op te stappen en alles in goede orde over te dragen. Nu bent u vrij om zelf iets te beginnen, natuurlijk niet naast de deur of zelfs in dezelfde plaats. Er is zoveel vis! Daar hoeven we beslist geen ruzie over te maken. Er zijn nog zoveel plaatsen waar niets is. Op deze wijze kan de Heer zegenen en beslist niet wanneer men de gemeente scheurt en de schapen van die schaapskooi op slinkse wijze meeneemt!

“Een mens, die scheuring maakt, moet gij, na hem een en andermaal terechtgewezen te hebben, afwijzen; gij weet immers, dat zo iemand het spoor geheel bijster is, en dat hij zondigt, terwijl hij zichzelf veroordeelt”
(Titus 3:10,11).

Ik weet nog goed hoe het comité dat het zwartboek samenstelde mij en mijn vrouw uitnodigde voor een etentje. Ik wist niet waarover het zou gaan maar de Heilige Geest zei mij dat ik niet naar dat etentje moest gaan maar naar de geplande bidstond. Ik zei het etentje af en ging naar de bidstond.

Toen ik daar aankwam om de bidstond te leiden, merkte een van de oudsten daar op:

“Wat doet u hier?” “Moet u niet op de vergadering zijn?”

Waarop ik vroeg: “Hoezo?”

En toen vertelde hij mij hoe de mannen van het zwartboek daar op die avond mij hun plannen wilden ontvouwen om zogenaamd tot een reiniging van Gods gemeente te komen. Wat is het dan op die momenten belangrijk dat je de stem van de Heilige Geest verstaat, want ik kan met Paulus zeggen: “De Geest stond het mij niet toe”.

Hoofdstuk 29

HET BEGINT IN ONS DENKEN

Ons denken is een sterk wapen voor goed en kwaad. Het schijnt dat de mens in staat is om diep in zijn binnenste een beeld te vormen van de fantasieën en verlangens waar men van droomt. Als dat beeld volmaakt en compleet is, gaat men over tot de daad om dat beeld te realiseren.

En zo komt het goede of kwade naar buiten. In het Oude Testament was er een koning genaamd Uzzia. Deze man was zó trots in zijn hart geworden dat hij dacht dat hij zich alles kon permitteren. Zelfs de functie van een priester dacht hij te mogen vervullen. En toen de priester Azarja met een 80-tal andere priesters hem dit verbood, werd hij zeer kwaad.

Er staat:

*“Terwijl hij tegen de priesters toornde,
brak de melaatsheid aan zijn voorhoofd,
ten aanschouwen van de priesters in het huis des Heren,
bij het reukofferaltaar. En koning Uzzia was melaats
tot op de dag van zijn dood.”*
(II Kronieken 26:19, 21).

Hoe komt het dat deze koning die zo geweldig door God gezegend werd tot zo'n verschrikkelijke daad overging? Hoe komt het dat mensen ook vandaag tot zulke verschrikkelijke daden overgaan? Er moet een beeld in het hart van koning Uzzia zijn ontstaan, waaraan hij met zijn gedachten vorm gaf.

Een beeld, dat hij als koning evenveel recht had om als een priester het altaar te bedienen. Met andere woorden: in zijn gedachten zag hij zichzelf al voor het altaar staan om de verheven taak van een priester te volbrengen. Dat was het beeld dat in zijn binnenste ontstond, waar hij met zijn gedachten vorm aan gaf, vóórdat hij overging tot die verschrikkelijke daad.

Het was de machtige, prachtige en geweldige aartsengel Lucifer die bij zichzelf dacht: ‘ik ga mijn troon aan die van God gelijkstellen!’ Ook Lucifer begon met zijn gedachten in zijn hart een beeld te vormen. Hij moet zichzelf in zijn gedachten al hebben zien zitten op Gods troon als heerser over hemel en aarde. Hij moet erover gedroomd, gefantaseerd en gemediteerd hebben.

Totdat het beeld zo compleet was, dat hij overging tot de daad. Dromen, fantaseren en mediteren, doe je met je gedachten. En God kent de gedachten van de mens! Het begint met een klein zaadje in je hart. En dat zaadje gaat groeien! Dan beginnen we van dat zaad in onze gedachten een beeld in ons hart te vormen. En als dat beeld duidelijk zichtbaar is, gaat men over tot de daad.

Daarom zegt de Bijbel:

“Zoals een mens denkt zó is hij!”

Daarom het is dus uitermate belangrijk wat voor zaad er opgroeit in ons hart. Is dat goed of slecht zaad? Dat zaad is als een ei onder een kip. Je broedt erop totdat het uitkomt. Helaas zijn er altijd mensen die zaad hebben wat de boze in het hart heeft gelegd. Kleine zaadjes van ontevredenheid, jaloezie, kritiek of afgunst.

Vergist u niet, mensen zijn niet van de een op de andere dag haatdragend. Het begint met een klein zaadje van ontevredenheid. Ontevredenheid groeit uit tot bitterheid. Bitterheid groeit uit tot haat en vervolgens wordt het een oncontroleerbare woede,

die grote zonde tot gevolg heeft. Jezus is gekomen om leven en overvloed te geven.

Het zijn de woorden van Jezus die we in ons hart moeten laten zinken. Dat is zaad ten leven! Als we een beeld vormen van hetgeen God voor ons heeft, hebben we vrede, rust en blijdschap in ons hart.

*God heeft ons lief!
God wil dat we gezond zijn!
God wil dat het ons wel gaat!
God wil ons zegenen,*

zodat wij weer anderen kunnen zegenen.

Laat ons hart en gedachten gereinigd zijn door het Bloed van onze Here Jezus Christus. Wees vervuld met de Heilige Geest.

Hoofdstuk 30

DE ECONOMISCHE CONTROLEDIENST

Aangezien het zwartboek in handen van de Officier van Justitie werd gespeeld, besloot men een onderzoek in te stellen naar de handel en wandel van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending. In het bijzonder wat het beheer van de financiën betrof. Drie weken lang hadden we twee, soms drie inspecteurs van de ECD (Economische Controle Dienst) over de vloer die bij ons de hele structuur doorlichtten en alle boeken natrokken. Dit was precies rond Kerst en Oud - en Nieuwjaar.

Omdat ik in mijn hart wist dat God met ons was en wij geen bedriegers zijn, maar eerlijk en oprecht zijn tegenover God en mensen, was ik niet bevreesd. Ik herinner me nog als de dag van gisteren dat drie maanden later de uitslag van de Officier van Justitie per fax op mijn bureau lag. Ik las:

dinsdag, 5 maart 1996

“Zwartboek” Johan Maasbach Wereldzending

Naar aanleiding van het aan de Officier van Justitie te ‘s-Gravenhage aangeboden “zwartboek” betreffende de Johan Maasbach wereldzending heeft de Economische Controle Dienst een vooronderzoek gedaan.

Daaruit is het volgende gebleken:

1. Met betrekking tot de structuur van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending en de met haar gelieerde rechtspersonen werden geen bijzonderheden vastgesteld, die wijzen op het plegen van strafbare feiten.
2. Wat betreft het boekhoudkundig onderzoek is ons evenmin gebleken strafbare handelingen, begaan door de Stichting Johan Maasbach Wereldzending of de met haar gelieerde rechtspersonen.

In een aantal gevallen gaven de boekhoudkundige verantwoordingen aanleiding tot opmerkingen maar vastgesteld is, dat de Stichting niet in ernstige mate in strijd heeft gehandeld met haar statuten.

3. In fiscaal opzicht zijn geen onregelmatigheden geconstateerd.

Conclusie:

Er is voor de Officier van Justitie geen aanleiding tot nader optreden, noch op grond van het Wetboek van Strafrecht, noch op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Persofficier van Justitie Den Haag
N. Zandbergen

Op het moment dat ik dit las, kwam er een vloedgolf, een oceaan van de Heilige Geest over me waardoor ik luidkeels in tongen begon te spreken. Ik deed dit zo hard dat het door ons hele kantoor te horen was. Ik weet nog dat mijn zus Helen precies op dat moment de deur opendeed en mij verbaasd aankeek, omdat ze niet wist wat er gaande was. Het was het moment waarop ik voelde dat het juk dat satan al die jaren op ons probeerde te leggen, totaal verbroken werd. Ik voelde me zo licht als een veertje, blij en gelukkig.

Ik ontmoette mijn zwager, Simon van Dalen, die samen met zijn zus Cobi de financiële afdeling van onze Stichting behartigt en we omhelsden elkaar van blijdschap vanwege de overwinning die God ons die dag gaf.

Vooropgesteld kan dus worden dat uit de duidelijke uitslag van de officier van Justitie ondubbelzinnig is gebleken dat men de oprechtheid en integriteit van de Johan Maasbach Wereldzending NIET in twijfel kan trekken.

De opstellers van het ‘zwartboek’ staan ten diepste beschaamd vanwege hun ongeestelijk handelen in deze zaak. Ze hadden beter een ‘witboek’ kunnen opstellen, want Evangelist Johan Maasbach heeft, door de genade Gods, meer dan zij allen onder de zegen des Heren gearbeid!

*“Wij doen onszelf in alles kennen als dienaren Gods...
onder eer en smaad, in kwaad gerucht en goed gerucht;
als verleiders en toch betrouwbaar...
als bedroefd, maar altijd blijde...”*
(uit 2 Korintiërs 6:4).

Vanaf dat moment vieren wij met alle medewerkers en voorgangers het Purimfeest en wordt het volgende citaat voorgelezen zodat ook de volgende generatie niet zal vergeten hoe God ons gered heeft.

Hoofdstuk 31

De betekenis van het Purimfeest

De instelling van dit Joodse feest en de gebeurtenissen die er toe leidden, zijn beschreven in het Oude Testament in het boek Esther. Het verhaal verplaatst ons naar het grote en machtige rijk van de Perzen, waarin de Joodse gemeenschap ernstig bedreigd wordt door een sluw opgezette jodenvervolging.

De Joodse koningin Esther en haar pleegvader Mordechai weten deze plannen te ontmaskeren. Haman, de eerste minister van het Perzische rijk, haatte de Joden met een intense haat. Toen Haman het lot (Pur) had geworpen, werd besloten op de dertiende dag van de twaalfde maand het Joodse volk te vernietigen.

Maar de wijsheid van Mordechai, de heldhaftigheid van Esther, de Joodse koningin, en het bidden en vasten van de Joden doorkruiste Haman's afschuwelijke opzet. Hij wilde alle Joden verdelgen op grond van een koninklijk bevel. Haman echter werd gespietst aan de paal die hij voor Mordechai had opgericht. Mordechai werd geëerd en de Joden kregen toestemming om zich te verdedigen tegen hun aanvallers.

Mordechai bracht alle Joden in alle gewesten op de hoogte van hun geweldige bevrijding en bepaalde dat voortaan elk jaar dit feest van bevrijding - Purim - gevierd moest worden om te gedenken hoe God op wonderlijke wijze uitredding aan Zijn volk had geschonken. Wat een dag van rouw en droefenis had moeten worden, werd een feestdag en een dag van vreugde, opgeluisterd met een feestmaal.

Toen de vijand het werk van onze Stichting trachtte te vernietigen, is door Goddelijk ingrijpen het gevaar afgewend. Opdat wij dit niet zullen vergeten, vieren ook wij jaarlijks ons Purimfeest ter gedachtenis aan God die het werk van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending heeft behouden. En evenals Mordechai eens deed, zoeken ook wij het goede voor Gods volk (Esther 10:3).

Hoofdstuk 32

BEMOEDIGINGEN

In de tijd dat er zoveel gaande was, kreeg mijn moeder steeds de tekst uit Jesaja 54:17:

“Elk wapen dat tegen u gesmeed wordt, zal niets utrichten, en elke tong die zich voor het gericht tegen u keert, zult gij in het ongelijk stellen. Dit is het deel van de knechten des HEREN en hun recht van Mijnentwege, luidt het woord des HEREN”.

Een evangeliste die ons in die tijd bezocht, zag in een visioen een groot oorlogsschip dat aan alle kanten gewelddadig werd aangevallen. Wat haar buitengewoon verwonderde was dat het schip op koers bleef en deed alsof er niets aan de hand was terwijl er toch velen van afsprongen uit angst dat het schip zou vergaan. Het werd haar duidelijk dat het vooral de gebeden van mijn moeder en de vele broeders en zusters waren die er voor zorgden dat het schip kon doorstomen.

Vooraf in die perioden kwamen verscheidene evangelisten uit het binnen- en buitenland die ons zeer bemoedigden. Ik herinner me nog dat een hunner zei: “God moet nog grote plannen met jullie werk hebben dat Hij toelaat dat het zó wordt gesnoeid. En snoeien doe je om iets nog meer vrucht te laten voortbrengen”. Anderen troostten en bemoedigden ons met woorden van God. Eigenlijk moesten we “in een dip” zitten maar het tegendeel was vaak waar. Onder ons en de medewerkers die trouw waren gebleven, hoewel velen met vragen zaten, was er een blijde en opgewekte sfeer. We ervoeren Gods tegenwoordigheid op machtige wijze.

Het was ook een bemoediging voor mij om tussen alles door mijn eredoctoraat in ontvangst te nemen. Op uitnodiging van Dr. Judy Fiorentino van de Zoë Universiteit in Jacksonville, Florida (USA), waar ook de evangelisten T.L. Osborn en zijn vrouw Daisy, Kenneth Copeland en

Oral Roberts hun eredocoraat gekregen hebben, heb ik in dankbaarheid mijn eredocoraat in de Godgeleerdheid in ontvangst genomen. Op de dag van de inauguratie kon ik als gastspreker alle afgestudeerde studenten vertellen dat het de machtige en genadige hand van God is die je door de stormen des levens heen brengt en niet je doctorsgraad. Ik ben hiervan natuurlijk een levend getuige!

Nu kan ik deze titel gebruiken als het zo uitkomt, bijvoorbeeld bij het schrijven van dit boek.

Ik ben ook heel dankbaar voor mijn schoonouders die zich geheel als vrijwilligers inzetten voor het werk des Heren. Zij zijn ons tot grote steun. Wat was ik blij en God dankbaar dat zij tijdens de “hevige storm” aan onze zijde zijn blijven staan, zodat we niet ook nog met familieomstandigheden rekening hoefden te houden. Het is satan niet gelukt om een wig te drijven tussen onze families. Dit had de zaak er alleen maar moeilijker op gemaakt. Mijn schoonouders hebben twee dochters. Het is altijd hun verlangen en gebed geweest dat ze beiden zouden trouwen met een dienstknecht van de Heer en dat is dan ook gebeurd. God heeft hun gebed verhoord. Mijn zwager Bert Grootveld trouwde met hun dochter Connie en zij gaan voor in de Immanuël-Kerk in Utrecht.

Ik ben heel dankbaar dat mijn broers, zussen, schoonzussen en zwagers allen niet alleen de Heer liefhebben, maar tevens allen werkzaam zijn in het Evangelie. Hoewel we allen zeer verschillen in karakter achten we elkaar’s bediening hoog, hebben we elkaar lief en aanvaardden we elkaar. We hebben dan ook allen het principe:

“DE HERE EERST”

waardoor we er geen probleem van maken als daar bijvoorbeeld verjaardagsfeestjes voor moeten wijken.

Hoofdstuk 33

FASES IN HERSTEL

Overigens waren er natuurlijk velen die na deze enorme storm erg gekwetst waren. Het schip was zwaar beschadigd door de torpedo's die eropaf waren gestuurd. Gemeenten - broeders en zusters - bleven verwond achter. Hoe gaan we verder? Opnieuw beginnen, het "schip" herstellen?

Vanuit mijn kantoorkamer waar ik de afgelopen jaren werkzaam was, probeerde ik juist op die momenten het werk zo goed mogelijk te leiden. Maar herstel was belangrijk om voorwaarts te kunnen gaan. Ik ben nooit uit mezelf op de stoel van de dienst-knecht van God gaan zitten. Ik heb ook nooit enige druk op mijn vader uitgeoefend om alles over te dragen. God wil dat wij de ouderen hoog zullen achten en het is belangrijk dat wij onze ouders in deze zaak zullen eren.

Indien wij succesvol willen zijn dan zullen wij vooral hen die jarenlang in de dienst des Heren hebben gestaan, moeten respecteren tot aan hun laatste ademtocht. Ook al wordt men ouder in doen en laten en ebben de krachten langzaam uit het lichaam weg, dan wil dat nog niet zeggen dat men inboet in wijsheid en kracht van de Heilige Geest.

Er kwam een moment dat ik op kantoor de trap op naar boven liep en mijn vader tegelijkertijd naar beneden kwam. Wij ontmoetten elkaar voor de deur van zijn kamer van waaruit hij de afgelopen 30 jaar het werk had geleid, maar waar hij al niet zo vaak meer kwam. Hij vroeg me of ik even binnen wilde komen. Al pratend liepen we naar zijn boekenkast en plotseling zei hij:

“David, er komt een tijd in je leven dat je alles achter moet laten omdat je niets kunt meenemen”. Dat was het moment dat ik door de Heilige Geest ervoer om hem te zeggen:

“Pa, vindt u het goed als ik uw kamer betrek om het werk te leiden”, waarop hij heel simpel antwoordde: “Ja, ga je gang maar”. Ik ervoer dat hij zich had losgemaakt van het aardse; deze kamer was zijn domein; dag en nacht had hij hier gewerkt en het zendingswerk geleid. Het is zo belangrijk dat je wacht tot Gods Geest je leidt. Had ik het eerder uit mezelf gedaan, dan was het niet de goede timing geweest. Dat doen velen zonder te beseffen dat ze er God mee voor de voeten lopen. Ze schuiven de ouderen weg, maar het is hun (nog) niet gegeven.

Omdat dit het kantoor van Johan Maasbach was, en ik van een jongere generatie ben, heb ik hier en daar wat veranderingen aangebracht waardoor het een nieuw uiterlijk kreeg. Toen het klaar was heb ik mijn ouders en alle medewerkers uitgenodigd. Mijn vader vroeg ik de kamer te willen inzegenen want van hieruit wordt het zendingswerk geleid. Dit was een feestelijke gebeurtenis na alles wat er was gebeurd. Het was in die kamer, toen ik op mijn gebedsplaats was, dat de Heilige Geest het verlangen in mijn hart gaf om het gehele werk niet alleen geestelijk maar ook materieel - het gebouw en dergelijke - te gaan herstellen. Dat was hard nodig.

Maar waar moesten we beginnen? Er was een grote achterstand in onderhoud. We begonnen op de begane grond met het vernieuwen van de grote glazen koepel. Het lekte enorm. Als het regende haalden we overal pannen en emmers vandaan om de druppels op te vangen. Elke keer als we iets hadden hersteld gaf het grote blijdschap.

In diezelfde tijd was het erg belangrijk dat we ons geestelijk zouden herstellen en ik was de aangewezen persoon om dat als éérste te doen. Er was nog veel gekwettheid, pijn, droefheid, verborgen hartzeer - ook in mij - na alles wat er gebeurd was.

Hoofdstuk 34

EEN BIJZONDER MOMENT

We waren in het Nederlands Congresgebouw te Den Haag voor ons jaarlijks Pinksterfeest. Ik herinner me het nog als de dag van gisteren dat we aan het einde begonnen te bidden voor de noden van de aanwezige broeders en zusters. Midden op het platform, tijdens het gebed, moest ik vreselijk huilen. Ik zag in een visioen een grote mensenmassa. Ik zag, als we over aantallen spreken, honderden miljoenen mensen die verloren gingen en ik weende omdat ik wist dat God wilde dat wij die mensen zouden bereiken om ze te redden. Ik zag ook dat de arbeiders weinigen waren en dat de oogst zo groot was.

Tijdens het gebed ervoer ik ook dat de Heilige Geest alle pijn, gekwetstheid en droefheid uit mijn binnenste had weggenomen. Ik voelde me blij, gelukkig. Ik voelde overwinning, kracht, rust, vrede. In plaats van al die droefheid en pijn had God Zijn liefde in mijn hart uitgestort door de Heilige Geest (Romeinen 5:5). Ik onderzocht mezelf en probeerde te ontdekken of die pijn er nog was, maar er was niets meer te vinden. Het was volkomen weg. Ik begon in de komende periode pas ten volle de tekst te begrijpen:

“Hebt uw vijanden lief”.

Je vijanden liefhebben betekent niet dat je met ze op vakantie moet gaan. Maar, je moet ze liefhebben omdat je ze vergeven hebt. Betekent dat dan dat je goedkeurt wat ze gedaan hebben? Nee, beslist niet! Maar je maakt je eigen hart vrij van haat of wrok waardoor je ziek wordt en straks zelf ten onder gaat. De Bijbel zegt in Lucas 6:37:

“Laat los en gij zult losgelaten worden”.

Het is dus heel belangrijk om te vergeven en rein van hart te blijven. Vergeven betekent: de zaak in Gods handen geven. Vroeg of laat zal God er Zelf wel mee afrekenen, daar hoef je verder niet over in te zitten. God zegt immers in Romeinen 12:19:

“Mij komt de wraak toe”.

In die periode liet de Here mij ook zien dat het tweede huis nog groter, beter en heerlijker zou worden dan het eerste (Haggai 2:10). Dit werd vele malen bevestigd door verschillende gastpredikers. En de Here toonde mij dat dit nieuwe huis alleen gebouwd kon worden op het fundament van Gods liefde. Ik begon te begrijpen dat dit belangrijk was voor de toekomst van ons werk. Het mocht nooit gebouwd worden uit wrok, afgunst, haat, eerzucht, hoogmoed, nijd of angst, maar alleen vanuit Gods liefde.

Het was door en uit deze ervaring en verandering dat ik de medewerkers en voorgangers kon voorgaan in het geestelijk herstel. En het is deze geest die zich geworteld heeft in het hele zendingswerk en in alle gemeenten die de Here ons heeft toevertrouwd. En het was ook vanuit deze geest dat wij degenen die ons zo gekwetst hadden, hebben kunnen vergeven. Ook begrijpen we nu meer dan ooit wat Paulus schrijft in 2 Corinthiërs 1:4 dat wij

*“hen, die in allerlei druk zijn,
troosten kunnen met de troost,
waarmede wijzelf door God vertroost worden”.*

Eerst moet je de liefde van God zelf ervaren om anderen liefde en troost te kunnen geven. Er ontstond, bij mij, een groter begrip aangaande: liefde, vergeving, vertroosting. Dit was de reden dat de sfeer van de liefde Gods in de samenkomsten en in het werk voelbaar en zichtbaar was voor buitenstaanders. In diezelfde tijd,

nadat we enkele vernieuwingen aan het gebouw hadden aangebracht, gaf de Heilige Geest aan dat Hij een volledig herstel wilde geven, ook in het materiële. John T.L., mijn broer, was degene die God gebruikte om leiding te geven bij de verbouwing.

Al het oude werd weggebroken en er begon zich, terwijl we bezig waren, een plan te ontvouwen. God begon ons te leiden bij de verbouwing van het kantoor. Pa Maasbach kwam elke dag kijken hoe de verbouwing vorderde en hij was blij te zien dat dit werk voortgang boekte. In diezelfde tijd van de verbouwing moesten alle evangelisatie-activiteiten doorgaan. Gelukkig is dit werk nooit gestopt.

Zeven jaar hebben wij ons verootmoedigd! We zijn op de knieën gegaan. Toen we geslagen werden door laster sloegen we niet terug, maar keerden de andere wang toe. Toen we werden uitgescholden, scholden we niet terug.

Na zeven jaar heeft de Here ons uit de verootmoediging gehaald en doen opstaan. Het werk bloeit en groeit met een zeer goede geest die uit de verootmoediging is voortgekomen. Wij hopen daarmee een voorbeeld te zijn geweest voor anderen.

Hoofdstuk 35

HET WONDER VAN INDONESIA

De gebeurtenissen die hier in Nederland plaatsvonden hadden ook op het werk in Indonesië hun weerslag gehad. In 1974 had Johan Maasbach het kindertehuis “Jati Margo” gesticht. Onze zending die daar reeds 35 jaar werkzaam was en die de leiding had, had ook haar ontslag genomen tijdens alle perikelen en ze liet daar een leegte achter die opgevuld moest worden.

Op wonderbare wijze voorzag de Here in een echtpaar: Wim en Irene Sellier - zij woonden in Nederland maar waren afkomstig uit Indonesië - dat de plaats kon innemen van onze trouwe medewerkster. Het was dit echtpaar dat mij attent maakte op een groot stuk land dat daar te koop was.

Aangezien ik regelmatig naar Indonesië moet vanwege bestuursvergaderingen en alles wat met het werk te maken heeft, ging ik dat stuk land bezien. De Geest van God stond mij op dat moment niet toe om het te kopen. Wel begon in mij het verlangen te groeien om veranderingen aan te brengen, om vlak bij het tehuis voor de kinderen een groot stuk land te kopen opdat er speelruimte zou zijn.

Ik weet nog goed dat één van mijn vrienden, een zakenman uit Indonesië, plotseling voor mijn bureau in Nederland stond met foto's van een prachtig stuk land in Gunung Pati. In totaal 100.000 vierkante meter met talloze fruitbomen, visvijvers, viskweekbakken, grote sawa's (rijstvelden), een eigen waterbron, een sporthal, zwembad, etc. Het enige wat er niet was, was woonruimte voor de kinderen. De Heilige Geest die ik eerder had ervaren in moeilijke omstandigheden liet mij zien dat dit hetgeen

was wat God ons wilde geven. Ongezien bracht ik toen een bod uit wat uiteraard veel te laag was, met de opdracht om dit aan de eigenaar over te brengen en met de belofte dat ik de week daarop langs zou komen om de zaken in orde te maken.

Diezelfde avond gaf mijn broer John T.L. mij een koker in handen, die hij in het archief in de kelder had gevonden, met de woorden: “Dit is wel wat voor jou!” Toen ik de koker opende, kwamen er allemaal blauwdrukken uit tevoorschijn van een heel dorp dat mijn vader 25 jaar geleden door een vriend, architect Wijnhof, had laten tekenen. Dat dorp voorzag in een school, kindertehuis, EHBO-post, bejaardencentrum, kerkgebouw en alles wat men in een dorp kan vinden.

Het was 25 jaar geleden dat mijn vader het verlangen in zijn hart had om in Solo op Java dit dorp te bouwen. Omdat ik toen nog te jong was had ik hier nooit van geweten. Ik begreep dat het er om de een of andere reden nooit van gekomen was. Ik wist dus niets van het bestaan van deze tekeningen af.

Tranen rolden over mijn wangen omdat ik Gods Geest ervoer. Dit was de bevestiging dat God ons het land waarmee mijn vriend was gekomen, wilde geven om daarop het dorp te bouwen.

Alles kwam nu in een stroomversnelling. In zeer korte tijd kwam het land in ons bezit. Het enige probleem was dus dat er nog geen woonruimte voor de kinderen was en het geld dat we onder andere uit de verkoop van een van de gebouwen hadden gekregen, was geheel opgegaan aan de aanschaf van het terrein. Dus ik bad tot de Here en Hij stuurde een aannemer die christen was op ons pad. Ik legde hem open en eerlijk de situatie uit.

Even daarvoor had ik architect Van Vliet uit Loosdrecht, een vriend van ons, de tekeningen laten maken van de woonruimten die we nodig hadden. Hij wilde dit voor niets doen uit achting voor Papa Maasbach en de kinderen in Indonesië.

Deze blauwdrukken liet ik de aannemers in Indonesië zien en zij maakten een offerte. Kort gezegd: Gods Geest begon tot hun hart te spreken en de afspraak was dat zij de gebouwen binnen 6 maanden zouden neerzetten en dat ik pas over een jaar hoefde te betalen. Als u Indonesië kent, weet u dat dit een wonder van God was. De bouw begon en binnen 6 maanden konden de kinderen verhuizen van het oude naar het nieuwe complex.

De heropening werd een geweldig feest!

Hoofdstuk 36

GELOOF OF OVERMOED?

Hoewel de Here mij de gave van geloof heeft gegeven wilde de Here mij toch een les leren om niet overmoedig te worden.

Op zekere dag - dit was nog voordat we begonnen waren met het herstel van ons kantoorgebouw - zag ik een héél mooi pand dat geschikt zou zijn voor ons werk. We konden daarin niet alleen alles onder brengen, maar ook een bijbelschool starten. Ook was er woongelegenheden voor de studenten en medewerkers.

Toen ik informeerde naar de prijs, vroeg men een enorm hoog bedrag. Voor advies ben ik toen naar mijn vader gegaan omdat ik wist dat hij een man van geloof was en ik vroeg hem: “Pa, hoe heeft u het toen met het zendingskantoor op de Apeldoornselaan voor elkaar gekregen? Toen vroeg men u toch ook een hoger bedrag dan u eigenlijk van plan was te geven?” Zijn antwoord was heel eenvoudig. “David, als zij niet met de prijs naar beneden willen gaan, moet jij met je geloof naar omhoog”.

Nu stond ik voor een geweldig groot dilemma. Moest mijn geloof hoger reiken dan mijn polsstok lang was? In het geloof is er ook een maat die bij uw groei past. Ik weet dat dit geen eenvoudig punt is om uit te leggen. Doordat sommige mensen deze les niet leren, komen velen in grote moeilijkheden. Je kunt denken dat je zó'n groot geloof hebt dat het niet langer realistisch is. God geeft u een mate van geloof die bij uw bediening en groei past.

*“Want krachtens de genade, die mij geschonken is,
zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten,
hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid,
naar de mate van het geloof,
dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld”
(Romeinen 12:3).*

Er zijn velen die voorbijgaan aan dit punt vanwege hun zogenaamd “groot geloof”.

Natuurlijk had ik het kunnen kopen en het geloof kunnen hebben dat God zou voorzien maar dan had ik me heel wat problemen op mijn hals gehaald. De Here wilde mij echter leren om in een gestadige wandel en omgang met Hem van A naar B en van B naar C te gaan. De Here heeft intussen alle dingen wèl gemaakt. En wie weet zal de Here ons ooit nog eens iets dergelijks schenken.

Hoofdstuk 37

NOG EEN LES DIE IK LEERDE

Toen mijn vader nog jong was en hij goed verdiende als chef-kok op de Holland Amerika Lijn kocht hij samen met een vriend een huis in New York. Zijn vriend stelde toen voor om het huis op zijn naam te zetten. Omdat mijn vader veel zeereizen maakte, dacht hij ook dat het geen slecht idee was. Zodra mijn vader echter zijn handtekening had gezet, gebeurde het ongelofelijke. Hij werd eruit gezet. Het was voor hem een heel belangrijke les.

Ik ben blij dat ook ik deze les door schade en schande reeds jong heb mogen leren. Als mensen namelijk boos weggaan, nemen ze dikwijls alles mee wat los en vast zit, zelfs dingen die niet van hen zijn. Om dit te voorkomen, zie ik erop toe dat alles onder de naam van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending wordt gezet. Op deze wijze kan niemand iets weghalen of verkopen en met de noorderzon vertrekken. Het zal altijd bestemd blijven voor het doel waarvoor Gods kinderen het hebben gegeven: voor de uitbreiding van het Koninkrijk Gods door de redding van zielen!

Hoofdstuk 38

EEN GROOTSE CAMPAGNE

De komende campagne die met veel inzet werd georganiseerd in het grootste stadion van de Zairese (Congo) hoofdstad Kinshasa had als naam 'Kin-Explosion'.

Ik herinner me nog goed hoe we op het vliegveld als vorsten werden binnengehaald en begeleiding kregen van soldaten met geweren, wat daar wel nodig is. Op weg naar ons hotel zagen we grote 'billboards' en vlaggen waarop de campagne werd aangekondigd.

De campagne waarvoor ook geweldig veel lectuur

- **50.000 Nieuw Levens** (in de Franse taal)
- **500.000 affiches**
- **50.000 posters**

was gedrukt, kostte erg veel voorbereiding en geld.

Toen ik de eerste avond op het podium stond, herinnerde de Geest van God mij aan een profetie die ik 15 jaar daarvoor had ontvangen. (Zie hoofdstuk 13 - *Een gezegende reis*) Toen ik die grote mensenmassa zag, terwijl mijn broer John T.L. aan het prediken was, werd ik met een enorme ontferming bewogen. De tranen rolden over mijn wangen en Gods Geest kwam op krachtige wijze op mij.

We hebben daar avond aan avond geweldige samenkomsten gehad. Reeds op de eerste avond baden naar schatting 50.000 mensen het zondaarsgebed. Grote wonderen van genezing en bevrijding vonden plaats. In de ochtend was er een speciaal seminar

voor voorgangers. Naar schatting 7.000 voorgangers, ook uit de omliggende landen, namen daaraan deel. Aan het einde van die week hebben we alle voorgangers gezalfd met olie en hun het boek “Waarom ik Christus predik” van Evangelist Johan Maasbach in het Frans meegegeven. We hadden 7000 boeken laten drukken die allemaal opraakten aan de voorgangers aldaar.

Het was in deze grootse campagne dat ik heb mogen zien hoe de levende God mijn broer John T.L. de gave van Evangelist heeft gegeven. Als hij spreekt, hoor je bijna de stem van pa Maasbach. Als je hem op het zendingsveld bezig ziet, dan kun je naar waarheid zeggen: Wat een gave van God om op zo’n wijze de vis binnen te mogen halen.

John T.L. en zijn vrouw Godelieve zetten zich volkomen in binnen de Stichting. John T.L. is een goede organisator en is mij dus tot grote steun, zoals Hur en Aäron dat voor Mozes waren tijdens de strijd tussen Amalek en Israël.

Hoofdstuk 39

MIJN VADER BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID

Het was de tijd dat ik wist dat de Here God bezig was Zijn knecht, Johan Maasbach, thuis te halen.

Ik had net mijn 38ste geboortedag gevierd toen mijn vader, - die geruime tijd niet meer uit huis was geweest - met zijn prachtige witte baard, op mijn verjaardagsfeestje verscheen. Dat was de laatste keer dat men hem kon zien en het was wel het mooiste verjaardagscadeau. Achttien dagen later nam de Here hem tot Zich, 18 september 1997.

Hoewel ik net voor zijn heengaan opnieuw naar Indonesië moest om alle zaken rond te krijgen voor het land, wilde ik eigenlijk niet gaan omdat ik niet afwezig wilde zijn als mijn vader heenging. Ik vertelde het mijn vader, maar hij antwoordde: “David, ga maar. Het is voor het werk des Heren. Maak je maar niet ongerust”. En dus ging ik.

Na precies een week landde ik op donderdagmorgen 18 september 1997 om 7 uur op Schiphol en precies om die tijd begon mijn vader aan “zijn eindsprint”. Ik weet nog goed dat ik direct vanaf het vliegveld naar zijn huis ging en zijn kamer binnenging. We keken elkaar aan, want spreken kon hij niet meer en ik zei tot hem: “U hebt op mij gewacht hè?” Hij knikte bevestigend.

Daarna kwam de hele familie om zijn bed en we begonnen zijn lievelingsliederen te zingen: “He touched me!” (Hij raakte mij aan), “No one ever cared for me like Jesus” (Niemand heeft ooit zoveel om mij gegeven als Jezus). We baden en er was lofprijs. Er

was een heerlijke goddelijke sfeer in de kamer. Het was iets bijzonders, ik had dit nog nooit in mijn leven zó ervaren. Wat een liefde, wat een rust, wat een vrede! Daar lag Gods dienstknecht te wachten om de heerlijkheid binnen te gaan. Om 21.30 uur die avond glimlachte hij en met ogen zo helder als sterren keek hij mijn moeder aan en blies zijn laatste adem uit. Mijn moeder had reeds in een visioen de Here Jezus met vele engelen zien staan die wapperden met vele vlaggen. Engelen droegen mijn vader tot Hem waarover hij altijd sprak en Die hij zo liefhad.

Wat een vreugde en blijdschap kwam er over ons allen. We begonnen de Here te danken en waren er ten volle van doordrongen dat het lichaam, dat op bed lag, slechts zijn reiskleed was, maar dat hijzelf er niet meer was.

Alle kinderen hebben op unieke wijze deze fase in hun leven mogen meemaken. Ik begon mijn vader te kussen en riep: “Pappi, (ik heb mijn vader nog nooit in mijn leven PAPPI genoemd, altijd PA) Pappi, je hebt het gehaald!”

Ik wist dat satan hem niet klein had gekregen en dat hij de laatste vijand, de dood, had overwonnen en dat hij nu voor eens en altijd bij zijn Heer en Meester was. Hoe kon het ook anders. De laatste woorden die hij had opgeschreven waren:

‘Ik heb het werk volbracht dat Gij mij gegeven hebt te doen’.

Nadat hij zijn laatste adem had uitgeblazen, hebben we met z’n allen God gedankt voor de erfenis die hij ons had nagelaten, geen erfenis in het materiële, want hij heeft altijd alles wat hij bezat geïnvesteerd in het Koninkrijk van God. Neen, we prezen God voor de geestelijke nalatenschap. Zijn leven voor God was voor ons allen een voorbeeld ter navolging; want het is mede aan onze vader te danken dat alle kinderen, aangetrouwden en kleinkinderen, de Here volledig dienen.

Wat een getuigenis!

De daarop volgende dagen waren hectisch, vooral door de grote belangstelling van de pers, TV, radio, kranten, enz. De begrafenis werd voorbereid. Op de dankdienst - voorafgaand aan de begrafenis - waren vele vrienden en kennissen, broeders en zusters gekomen. De dag werd meer ervaren als een hoogtijdag dan een droevige aangelegenheid. Er was veel kracht des Heren en veel blijdschap. Zelfs de pers stond verwonderd dat er geen verslagenheid en diepe rouw was. Wij, als familie, beleefden een begrafenis zoals we nog nooit eerder hadden meegemaakt.

De witte kist waarin hij lag, werd door de broeder-voorgangers die hem trouw gebleven waren, uit het Capitol Evangelie Centrum, waar hij 25 jaar was voorgegaan, weggedragen naar de witte begrafenisauto. Dit gebeurde onder het zingen van het lied: "Zing, o zing van mijn Verlosser". Ik weet nog dat op dat moment velen hun emoties niet in bedwang konden houden. Er werden toen veel tranen gelaten.

Juist op zulke momenten zie je een groot verschil tussen hen die, zoals ook 1 Thessalonicenzen 4:13 zegt:

“geen hoop hebben” en zij die weten dat hun geliefde hen alleen maar is voorgegaan. Als we in Christus sterven, gaan we de heerlijkheid in en nemen de grote onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis die in de hemelen voor ons is weggelegd, in ontvangst”
(1 Petrus 1:4).

We ontvingen ontzettend veel reacties van alle kanten van de wereld. Telefoontjes, faxen, brieven, kaarten, bloemen, enz. Er waren zoveel bloemen, bloemstukken en kransen dat het kantoor er mee bezaaid was en er dagenlang een sterke geur van bloemen hing. Mijn vader had vaak gezegd vanaf het platform dat hij liever niet wilde dat men bloemen zou geven op zijn begrafenis. Hij

zei altijd: “Ik wil dat er op mijn kist een pot komt te staan waarin men mij nog voor de allerlaatste keer een offer kan geven voor de zending”.

Maar houd mensen maar eens tegen als ze hun liefde en dankbaarheid willen betuigen. We zijn trouwens aan zijn wens van een allerlaatste offer tegemoet gekomen. Op zijn graf stond een grote pot en in plaats van bloemen op zijn kist te strooien, liepen alle mensen langs het open graf om hun zendingsgift te kunnen geven.

Natuurlijk missen we hem, maar het afscheid is niet voorgoed. Eens zullen wij hem weer zien bij Jezus.

Hoofdstuk 40

HET FEEST GAAT DOOR

Zonder twijfel is evangelist Johan Maasbach een gezalfde dienst-knecht geweest die in zijn generatie zijn leven heeft ingezet en gegeven voor de zaak des Heren. Een dienstknecht die zowel bewonderd als verguisd werd door vriend en vijand. Velen hebben kritiek op hem gehad, maar zoals hij zelf zei: “Als je geen kritiek wilt: zeg niks, wees niks, en doe niks. Mijn geestelijk leven zou niet in orde zijn als iedereen goed over mij zou spreken, maar aan de vrucht kent men de boom”.

Het valt absoluut niet te loochenen dat door de prediking van deze Godsmann alleen al in Nederland duizenden levens totaal veranderd zijn en dat er vele grote en kleine bedieningen uit voort zijn gekomen. Het feit dat mensen zich door de jaren heen goed-schiks of kwaadschiks van hem hebben afgescheiden om zelf-standig een werk voor God te beginnen, noemde hij geen verlies maar een uitbreiding van het Koninkrijk Gods.

Laten wij ook niet vergeten dat hij 23 jaar lang wekelijks iedere zondagmorgen over Radio Luxemburg te beluisteren was. Hierdoor zijn ongelooflijk veel mensen tot Jezus gekomen en hebben velen genezing van God ontvangen.

De Stichting Johan Maasbach Wereldzending heeft nog steeds dezelfde visie die ruim 50 jaar geleden door de Heilige Geest in het hart van broeder Maasbach werd geboren, namelijk: Zielen winnen voor de Here Jezus Christus. Deze doelstelling staat in de statuten van de Stichting JMWZ en wij, zijn zoons en dochters, hun echtgenoten, en onze medewerkers, zullen door genade dezelfde koers varen. Wij zullen in onze generatie voorwaarts gaan met dezelfde visie en in dezelfde geest.

Evangelist Johan Maasbach was een levend getuige en voorbeeld voor ons allemaal, waardoor wij konden zien wat God doet voor degenen die geloven. Ik zal altijd respect en bewondering hebben voor wat deze grote Godsmen door liefde en geloof in al die jaren in de kracht van God heeft opgebouwd. De honden blaffen, maar de karavaan trekt verder! Het feest gaat door, want al zijn kinderen werken fulltime in het Koninkrijk Gods.

“Dank u, Papa, dat u mij geen eer, rijkdom en macht heeft meegegeven, maar HET GELOOF in Christus, onze Heer en Heiland. Hiermee zal ik in staat zijn om het grote werk dat God ons heeft gegeven door genade te leiden en te volbrengen.

Hoofdstuk 41

EN NU VERDER ZONDER DE GROTE MAN

Terwijl ik met John T.L., mijn broer, alle bedrijvigheid van de verbouwing aan het doornemen was, kwamen we ook bij de vraagstelling wie de heropening moest verrichten. We noemden allerlei namen maar kwamen tot de slotsom dat er maar één de heropening zou kunnen verrichten: T.L. Osborn! In de jaren daarvoor had ik al verschillende malen gevraagd per brief of fax of hij weer eens langs wilde komen. De Here had echter hierin nog geen opening gegeven.

Toen wij zo aan het ‘brainstormen’ waren hoe we de heropening zouden verrichten, wilden we meer dan alleen maar één speciale dag. Het moest een feestweek worden vol samenkomsten. Het zou mooi zijn als broeder Reinhard Bonnke, de bekende wereldevangelist deze week, omlijst met zang en muziek en seminars, zou openen. Het zou een ware happening worden.

Wel, we lieten er geen gras over groeien. John T.L. ging op weg om deze grote Godsmannen te ontmoeten en te vragen of zij bereid wilden zijn deel te nemen aan dit heropeningsfeest. We zaten natuurlijk in spanning op het antwoord te wachten, maar tot onze grote vreugde was God ook hierin met ons. Beiden zeiden: “Ja, heel graag”.

Het was een groot wonder dat evangelist Bonnke kon komen daar die bewuste openingsdag de enige vrijdag was waarop hij vrij was. Op vrijdagmorgen zou hij op Schiphol aankomen om op zaterdagmorgen weer door te vliegen naar Afrika voor een enorm grote campagne.

Het was natuurlijk een wonder dat evangelist Osborn ook die week nog niets gepland had staan. Het was ook exact 30 jaar geleden dat hij het kantoor voor de eerste maal opende nadat broeder Maasbach het gebouw op wonderbare wijze had aangekocht.

Het was ook 40 jaar geleden dat hij de man was die door God werd gebruikt om een enorme opwekking te brengen in ons land waardoor vele Pinkster- Volle Evangelie- en Evangelische gemeenten als paddestoelen uit de grond schoten. Al met al één groot wonder. Het was duidelijk dat Gods hand hierin was.

De publiciteit kon beginnen. Toen we met de bekendmaking naar buiten kwamen ontstond er groot enthousiasme. Bovendien zond men ons het boek “Troost, hoort Mijn volk” door mevr. Nauta, geschreven in 1960, waarin duidelijk werd gezegd dat Broeder Osborn nog een keer terug zou komen maar dan voor de geestelijke leiders (voorgangers, predikanten). En dat, terwijl we als afsluiting van de feestweek, een bijzondere samenkomst hadden gepland voor alle voorgaande broeders, predikanten, enz.

Achteraf bezien kan ik alleen maar zeggen dat het hele gebeuren vanaf het eerste moment geheel en al in de timing van Gods plan met mijn leven is geweest. Gelukkig heb ik mogen luisteren naar de stem van Gods Heilige Geest. Het is zo belangrijk dat we in alle zaken, maar vooral in erg belangrijke zaken, Gods stem verstaan opdat we alles mogen en kunnen doen naar Zijn wil.

Noach, met de ark, Mozes, met de tabernakel, Nehemia, met de muur en bovenal Christus: al deze personen deden alles zoals God het hun had getoond. Ze lieten zich niet afbrengen van de aan hen toevertrouwde opdracht. Vele malen zal de duivel trachten ons af te brengen van de weg des Heren zodat we de zegen van God zullen missen.

Als je zo met God wandelt om Zijn wil te volbrengen, ben je ook tot grote zegen en inspiratie voor anderen. Hoe makkelijk was het geweest om bij de pakken neer te gaan zitten en het op te geven. Hoe gezegend werkt het echter, als we, ons oog gericht houdend op Jezus, de Voleinder van ons geloof, door alle moeilijkheden heen, doorgaan. Het is ten volle de moeite waard.

Intussen werd er hard gewerkt aan de totale verbouwing en het werk vorderde gestadig. Ik heb mogen zien dat God in staat is een geestelijk gebouw staande te houden, zelfs als alle pilaren worden weggeslagen.

Halverwege merkte ik wel dat de medewerkers moe begonnen te worden en was ik blij dat we in de zomervakantie even pauze konden nemen. Na de zomervakantie begon de eindspurt. Nu moest er wel héél hard gewerkt worden om alles op tijd af te krijgen.

Naarmate de openingsdatum naderde, begonnen we steeds meer in te zien dat de heropening van ons zendingskantoor slechts een van de hoogtepunten zou zijn, die de Here deze gehele week voor ons in petto had.

Ik ben ook zo trots op al onze medewerkers! Onder moeilijke omstandigheden bewaarden zij de goede Geest van Christus. Vaklui die we voor speciaal constructiewerk moesten aantrekken, viel het zelfs op dat onder de hoogspanning waarin we op 't eind werkten, er geen onvertogen woord viel. Dat men elkander aanmoedigde en elkaars lasten droeg. Het was merkbaar voor iedereen dat Gods Geest binnen ons zendingskantoor werkte en het was een goed getuigenis naar buiten.

Ik ben ook dankbaar voor de geloofspartners die ons zeker in die tijd enorm ondersteund hebben. Ik weet dat de Here hen en hun nageslacht daarvoor zal belonen.

De Bijbel zegt in Hebréeën 6:10 dat God:

*“uw werk niet zal vergeten en de liefde die gij voor
Zijn naam getoond hebt door de diensten,
welke gij de heiligen bewezen hebt en nog bewijst”.*

Hoofdstuk 42

WONDERGELD

Op wonderbaarlijke wijze baande God telkens weer de weg zodat we door konden gaan.

Er zijn vele soorten geld. Je hebt geld dat je ontvangt voor je arbeid; dat noemt men loon. Je hebt geld dat je krijgt door een testament; dat noemt men een erfenis. Er zijn sommigen die geld hebben gewonnen in een loterij of wedstrijd; dat noemt men prijzengeld. Je hebt ook gestolen geld, zwartgeld, bloedgeld, smeergeld, smartengeld, spaargeld, zakgeld, wisselgeld, etc.

Maar je hebt ook WONDERGELD! Dat is speciaal geld dat God op wonderbare wijze aan Zijn kinderen geeft. De Bijbel zegt in Matteüs 17:27 dat Petrus dit wondergeld ontving.

*“Ga naar de zee, werp een vishaak uit en de eerste vis die bovenkomt, grijp die. En wanneer gij zijn bek opendoet,
zult gij een zilverstuk vinden.
Neem dat en geeft het hun voor Mij en voor u”.*

De Bijbel zegt ook in Hebrreeën 13:8 dat Jezus voor eeuwig dezelfde is. Wat Hij gisteren deed kan Hij vandaag ook doen en wat Hij vandaag doet, kan Hij morgen ook doen. Met andere woorden: God is een God van wonderen en wat Hij voor anderen deed wil Hij ook voor u doen.

Ons werk is geheel afhankelijk van God die de harten van mensen moet bewegen om geld te geven zodat we voort kunnen gaan met de verbreiding van het Evangelie. Zonder geld hebben we geen TV - uitzendingen. Zonder geld kunnen we geen bladen

Nieuw Leven en miljoenen traktaten drukken. Zonder geld geen kindertehuizen, geen binnen - en buitenlandse campagnes, etc.

We zoeken geloofspartners die in wondergeld geloven. Mensen die geloven dat Gods Woord en Zijn beloften alle nog Ja en Amen zijn in Christus Jezus. Mensen die durven geloven dat God meent wat Hij zegt als Hij praat over hemelvensters openen en zegen in overvloed uitgieten over diegenen die Hem hun gehele tienden brengen.

In de loop der jaren heb ik heel wat geweldige getuigenissen gehoord van mensen die op wonderbare wijze gezegend werden omdat zij Gods Woord op dat punt geloofden. God betaalt niet altijd terug met geld, maar deze mensen werden in alle opzichten geholpen, aangeraakt, kortom, overvloedig gezegend.

Iemand vertelde mij: “Broeder David, mijn hele leven is op de rails gekomen sinds ik mijn tienden ben gaan geven. Ik heb mijn leven en mijn financiën nu geheel onder controle”. Een zuster vertelde mij: “Ik moest op een gegeven moment alles opgeven voor Jezus. Maar sindsdien ontvang ik de ene na de andere grote zegen van God”. Natuurlijk beproeft God ons ook hierin, maar Zijn woord is waar, want Hij zegt:

*“Geeft en u zal gegeven worden: een goede,
gedrukte, geschudde, overlopende maat
zal men in uw schoot geven.
Want met de maat, waarmede gij meet,
zal u wedergemet worden”*
(Lucas 6:38).

Hoofdstuk 43

ONS HUIS AFGEBRAND

Midden in de grote verbouwing van ons kantoor, terwijl ik aan het werk was en mijn vrouw Regina de kinderen naar school bracht, is ons huis volledig afgebrand door kortsluiting in de meterkast. We hielden niets over, alles was verwoest. God zij dank heeft Hij ons bewaard. Wat een genade!

De brandweercommandant zei dat het een wonder was dat het niet, zoals meestal, 's nachts is gebeurd, want dan ben je tegen de tijd dat je de brand ontdekt, al bewusteloos geraakt door de rook. Het feit bleef dat het een grote beproeving was, vooral voor mijn vrouw en kinderen. Maar gelukkig heeft de Here voorzien en stonden we niet op straat.

Ik zag dit als een ontmoedigende manoeuvre van de duivel in verband met het grote werk waar we mee bezig waren. De bijzondere openingsweek zou namelijk binnen vier maanden plaatsvinden. Drie maanden voor de grote opening hadden mijn vrouw en ik het even moeilijk. De kinderen huilden om hun verloren speelgoed. We woonden in een huis dat het onze niet was, we sloepen in bedden die de onze niet waren en zaten aan een tafel die de onze niet was.

Als we tegen elkaar zeiden: “We gaan naar huis” dan klonk dat vreemd in onze oren. We hadden zo graag weer ons familiepatroon willen opnemen door ons oude huis te herstellen. Maar daar was, door de drukte op het zendingskantoor, geen tijd en geen geld voor. Zowel Regina, mijn vrouw, als ikzelf, begrepen dat we dit moeilijke punt op het altaar moesten leggen. “De Here eerst”, zo zijn wij opgevoed.

Toen wij dit - alles op het altaar brengen - die avond onder tranen deden, vervulde de liefde Gods onze harten en waren we blij dat we dit mochten doen. De Here in alles eerst! Ook dat was weer een belangrijke les.

Toen ons huis in brand stond en iedereen ontdaan was, bemoeidigde men ons met de woorden: De Here zal jullie iets beters, iets mooiers teruggeven. Het is waar geweest, de Here heeft het gedaan. We zijn Hem dankbaar en nu kunnen we ook genieten van wat Hij ons heeft gegeven, een mooi bovenhuis vlakbij ons Zendingskantoor. Misschien zullen enkele mensen jaloers zijn.

Dan denk ik echter aan het verhaal van mijn vader die in het begin van zijn bediening meer onder zijn auto lag dan erin zat. Vele mensen zeiden toen: 'heeft die man geen geloof voor iets beters?' Toen hij eenmaal een mooie wagen van de Here kreeg, zeiden de mensen: 'Van mij krijgt hij geen cent meer. Moet je hem zien rijden van ons geld'. Zo is het nog altijd. Als je naar de mensen luistert, dan loop je met de ezel op je nek in plaats van dat hij jou draagt!

Hoofdstuk 44

OPENINGSWEEK RENOVATIE CAPITOL

Eindelijk begonnen de gasten te komen. Omdat er de gehele week iedere dag drie bijeenkomsten zouden zijn, hadden we naast Osborn en Bonnke ook onze vrienden Frank Abram, Lovel Bent uit Engeland en Mohan Maharaj uit Canada. Daarnaast waren er bekende gospelgroepen zoals de *Messengers* uit Canada en de *McGregors* uit Zuid-Afrika en het zangduo *Vera en Ben Karlson* uit Wenen, Oostenrijk.

Vooraf de diensten met Reinhard Bonnke op vrijdagavond en die met T.L. Osborn in acht bijeenkomsten werden zeer goed bezocht. Wij hielden soms ons hart vast dat we de mensen die vaak van heinde en verre waren gekomen, op het laatst nog zouden moeten weigeren. Het Capitol zat beneden en boven bomvol! Het onderwerp dat T.L. Osborn behandelde was: Christus, de bindende factor.

In zeven toespraken van ruim twee uur, gebaseerd op Handelingen 1:1-4, bracht hij op eminente wijze de noodzaak naar voren dat we onszelf zouden zien als Jezus' navolgers, als Zijn vertegenwoordigers hier op aarde. Vele fantastische uitspraken klinken ons ook vandaag nog in de oren. Ik denk bijvoorbeeld aan zijn uitspraak over geld: "Ik zou geen lid willen zijn van een kerk waar men niet wekelijks vraagt om geld, want die kerk zal weinig doen tot verbreiding van het Evangelie".

Een andere uitspraak: 'Ga naar de gehele wereld, zoek je land, je stad uit' om het evangelie te brengen. 'Laat traditie uw leven niet verspillen'. 'U bent een uniek persoon. U past in Gods programma'. 'Sta op zoals Paulus deed op de weg naar Damascus'.

‘Reageer op Zijn oproep’.

Reinhard Bonnke sprak over: “De wind van de Geest die de naties schudt. De wind blaast. De kracht van God is in beweging. Hijst uw zeilen! Holland moet gered worden! Holland zal gered worden!’ Het was een indringende krachtige prediking. Het Capitol was afgeladen vol. Mensen moesten genoegen nemen met een staanplaats of plaats bij het buffet om via de monitor alles te kunnen volgen.

Het is met de moderne techniek mogelijk deze krachtige en indringende toespraken te volgen op video (8 verschillende van Osborn en 1 van Bonnke) of op audiocassette.

Op zaterdagmiddag was het officiële openingsfeest. Er waren ruim 500 genodigden. Ook hier was de hoofdspreker T.L.Osborn die als hoofdthema had: “Dit schip is even in het dok geweest om opgeknapt te worden, zodat het nu weer met volle kracht uit kan varen. Alle oude sintels die het schip zouden kunnen remmen zijn weggehaald. Nu met volle kracht vooruit!” In zijn vurig gebed vroeg hij wederom een zegen over het gebouw, nadat hij 30 jaar geleden het gebouw reeds had toegewijd aan de Here.

Al die jaren heeft het gefunctioneerd als een lichtbaken in de duisternis, als een platform voor de verbreiding van het Evangelie, als een magazijn waar de werktuigen voor wereldevangelisatie klaar werden gemaakt.

Voor de allerlaatste dag was er een voorgangersamenkomst belegd. Het Capitol was flink bezet met voorgaande broeders en oudsten. Een ieder kreeg het prachtige boek: “De boodschap die werkt” door T.L.Osborn en nog meer gratis lectuur. Het was een heerlijke en ontroerende dienst. Er waren nog vele aanwezigen die Osborn op het Malieveld hadden meegemaakt.

Op deze voorgangersbijeenkomst haalde ik ter afsluiting het volgende aan:

“Wij gaan geestelijk dood als we géén nieuwe zielen het lichaam van Christus binnenbrengen!

Veertig jaar geleden kwam T.L. Osborn naar Nederland toen ons land vastzat in religie. Hij bracht ons het licht van het Evangelie en heel Holland kwam in beweging. Als gevolg hiervan ontstonden er enorm veel Volle Evangelie gemeenten, evangelische boekwinkels, zendingswerken. Er werden grote evangelisatiecampagnes gehouden, enz. Nog steeds zien we de vruchten van wat er in 1958 op het Malieveld gebeurde.

De voorgangers hadden het evangelielicht op een hoge standaard gezet. Voorgangers en gemeenteleden gingen uit om anderen tot bekering te leiden. Vanwege het ontstaan van vele nieuwe gemeenten was er een behoefte om de gemeente van Christus ‘te bouwen’. Men begon programma’s te ontwikkelen, bijbelstudies te geven, werkers te trainen, nieuwe bekeerlingen te onderwijzen, enz. Dat was nodig en goed.

Maar langzamerhand begon men zich voornamelijk bezig te houden met het onderwijzen en steunen van alleen de eigen gemeenteleden. De ontwikkeling in de maatschappij waarin de mens steeds meer zelfgericht is, had ook effect op de Pinkstergemeenten. Gemeenteleden eisten steeds meer aandacht op, wilden al maar meer vertroeteld worden en waren weinig gemotiveerd om uit te gaan om anderen te redden. De evangelisatieboodschap - waardoor in 1958 zeer velen in Nederland loskwamen van religie - verdween naar de achtergrond.

Er ontwikkelde zich in vele Pinksterkerken ‘een religie’. De prediking van het Evangelie, het uitgaan om zielen te winnen kwam op de laatste plaats of kreeg helemaal geen plek meer in de ge-

meente. Er is wel een beweging gaande, maar het is hoofdzakelijk een beweging van dezelfde christenen die van de ene naar de andere plaats rennen om “meer” te ontvangen.

Ik heb één verlangen en dat is dat de boodschap van het Evangelie weer haar rechtmatige plaats krijgt. Dat het zielen winnen weer taak nummer 1 wordt. Ik geloof dat T.L. Osborn daarom naar Nederland gezonden is. Wij gaan geestelijk dood als we geen nieuwe zielen het Lichaam van Christus binnenbrengen. Dan houden we alleen maar een religie in stand. Sommigen vinden de boodschap van het kruis te eenvoudig, maar het is het kruis dat midden op het kruispunt staat als een blokkade voor satan.

De boodschap van het kruis moet de hoogste prioriteit krijgen in Nederland.

Vrienden, laat het Evangelielicht de juiste plaats in uw gemeente hebben. Laten we dit tezamen doen. Als ons hart gaat branden en we gaan tot actie over dan kan het niet anders of het Evangelielicht zal als een geweldige explosie doorbreken”.

Hoofdstuk 45

Slotwoord: de winter is voorbij

Nu is het alweer geruime tijd geleden dat we met het werk van de Stichting Johan Maasbach Wereldzending in een heel grote storm terechtwamen. Het schip van de Johan Maasbach Wereld Zending werd hevig beschoten en aangevallen, maar omdat de Here Jezus Christus kapitein van het schip is, is het niet ten onder gegaan. De duisternis heeft niet overwonnen.

Ik wil alle partners en vrienden bedanken die door alle jaren heen ons trouw terzijde staan en ons door dik en dun hebben gesteund.

Er was eens een boer die een mooie boom had en hij ging de boom snoeien. Hij haalde een groot deel van de takken eraf en wat ervan overbleef was alleen de stam met wat stompjes. Zijn zoon kwam en zei: "Papa, wat doe je nu, je haalt alles eraf!" En de boer zei: "Wees maar niet ongerust, 't groeit wel weer aan", en niet lang daarna stond de boom weer in volle bloei.

Plotseling echter was er een hevige lichtflits uit de hemel en die bliksemflits vernielde de hele boom zodat er niets meer te zien was. En zelfs de boer die zo'n groot geloof had gehad in de groei van de boom, moest huilen omdat hij niets meer zag. De hele boom was weg.

Maar weet u wat zo mooi was? Jaren later kwam de boer terug op die plek en de boom stond weer in volle bloei. Weet u hoe dat kwam? Dat kwam omdat die boom wortels had tot diep in de grond.

Weet u wat zo belangrijk is voor u en mij, als christenen? Dat wij diep geworteld zijn in het Woord van God.

*Als ons leven - ons huis - op de Rots Jezus Christus,
en niet op zand, is gebouwd dan kan de regen vallen,
en de stromen komen en de winden waaien
en zich stortten op het huis, maar het huis zal niet
ineenstorten want het is gegrondvest op de rots
(Matteüs 7:24-25).*

Het is onmogelijk dat ons leven dan door de boze teniet wordt gedaan, want de poorten (krachten) van de hel zullen Zijn gemeente niet overweldigen (Matteüs 16:18)

Stukje bij beetje begin ik de geweldige plannen van God voor het zendingswerk te zien. Zo de Here wil en wij leven, zal ik mijn best doen deze uit te voeren. Dit is niet altijd makkelijk, maar werken met God vereist gehoorzaamheid. Vaak moeten wij hiervoor aanpassingen in ons leven, huwelijk of gezin maken.

Maar Jezus zegt in Lucas 18:29 en 30:

*“Voorwaar, Ik zeg u, er is niemand, die huis of vrouw of broeders
of ouders of kinderen heeft prijsgegeven om het
Koninkrijk Gods, of hij zal vele malen meer ontvangen in deze tijd
en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven”.*

Het gehele zendingswerk van de Stichting JMWZ breidt zich geweldig uit. God heeft ons voorbij het punt van herstel gebracht. Telkens moeten we de tentpinnen weer verder uitzetten (Jesaja 54:2 en 3).

Het is waar:

*“Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in
geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor
degenen, die Hem liefhebben”
(1 Corinthiërs 2:9).*

Een poosje geleden begon ik uit blijdschap ineens te zingen:

“De winter is voorbij. Alles wordt weer groen. Ik hoor de vogels zingen”.

Ik begon God te prijzen. Ja, de winter is voorbij!

In Hooglied 2 vers 11 en 12 staat:

*“Want zie, de winter is voorbij,
de regen is over, verdwenen.
De bloemen vertonen zich op het veld,
de zangtijd is aangebroken,
en ‘t gekir van de tortel wordt gehoord in ons land”.*

Ik hoop van harte voor Gods kinderen dat ook in ons land de zangtijd mag aanbreken. Dat de christenen mogen juichen en blij zijn over datgene wat de Here in ons land doet.

En als we naar ons eigen werk kijken...Ik geloof dat God Zijn dienstknecht T.L.Osborn machtig gebruikt heeft voor ons land voor een geweldige opwekking en naast hem, door Gods Geest geleid, Johan Maasbach koos als zijn vertolker op het Malieveld in Den Haag, en dat daaruit heel wat evangeliewerkers en gemeenten en zendingsgenootschappen zijn voortgekomen.

Ja, het zijn moeilijke jaren geweest, maar God is ons tot een held, groot van kracht en steeds bereid. Zefanja 3:17 zegt:

*“De HERE, uw God is in uw midden,
een Held die verlost.
Hij zal Zich over u met vreugde verblijden;
Hij zal zwijgen in Zijn liefde;
Hij zal over u juichen met gejubel”.*

Ik heb er nooit aan getwijfeld dat Zijn Geest in ons midden was, nooit, ook al hebben sommige mensen misschien gezegd dat het niet zo was. Jezus zegt iets heel anders! Hij zegt tegen u en mij:

*“Ik zal u geenszins begeven,
Ik zal u geenszins verlaten”.*
*“En zie, Ik ben met u al de dagen,
tot aan de voleinding der wereld”.*
(Hebreeën 13:5; Matteüs 28:20).

Welke sterveling durft dan te zeggen: ‘God is niet met je’.
God is met ons, Immanuël,

“De HERE, uw God is in uw midden!”
“Hij is een Held die verlost”
(Zefanja 3:17).

Hij is in staat om ons te verlossen uit de grootste problemen.
Zijn hand reikt dieper dan de diepste put waarin een mens zich
kan bevinden.

“Alle dingen zijn mogelijk bij God”
(Marcus 10:27).

Dit zijn woorden van pure liefde en bemoediging.

Dit is het aanbreken van de zangtijd. De winter is voorbij. En
het is mijn wens dat de winter ook in uw leven voorbij zal zijn. U
hebt misschien moeilijke perioden beleefd in uw leven. Als u uw
verhaal aan mij zou vertellen dan zal ik u zeggen: broeder, zuster,
vriend of vriendin, de winter is voorbij.

Heb geloof in God! God is niet veranderd zegt Hebreeën 13:8:

*“Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde
en tot in eeuwigheid”.*

Hoofdstuk 46

GEBED

Wat deze nieuwe eeuw betreft zullen we in de eerste plaats veel moeten bidden. Door het gebed zal er ten tweede een enorme niet te stuiten drang zijn in de harten van Zijn kinderen om zielen te winnen voor Zijn Koninkrijk en ten derde zullen we voortdurend, iedere dag en ieder uur in de verwachting moeten leven van Jezus' komst!

Als u een nood hebt voor uzelf, nodig ik u nu uit om – liefst hardop – het volgende gebed te bidden.

Gebed om redding

'O God, wees mij zondaar genadig en red mijn ziel. Delg uit al mijn overtredingen. Vergeef al mijn zonden en ongerechtigheid. Ik doe nu belijdenis van al mijn zonden en schuld. Ik heb berouw van mijn zonden. Ik heb gezondigd tegenover U en gedaan wat niet recht was in Uw ogen. Vergeef mij en reinig mij van al mijn zonden en schuld. Ik open mijn hart geheel voor U! Was het rein met Uw bloed en neem mij aan als Uw kind en ik wil U aannemen als mijn Verlosser en Zaligmaker. Dank U Here Jezus, dat U voor mijn zonden en in mijn plaats gestorven bent aan het ruw' houten kruis op Golgotha. Ik geloof het en ik dank U ervoor'. Amen.

Gebed om genezing

‘Vader, in de wonderbare Naam van Uw lieve Zoon, Jezus Christus, kom ik tot U. Ik ben ziek, erg ziek, wilt Gij mij helpen! Genees mijn ... noem uw ziekte ... Ik geloof dat in U genezende kracht is en opstandingskracht en nieuw leven. Help mij, oh machtige God en Vader. Genees mij van hoofdschedel tot voetzool. Neem weg mijn pijn en vergeef mijn angst en vrees. Laat Uw goddelijke, genezende kracht mij doorstromen. Ik leg mijzelf op Uw altaar. Gij zijt mijn God, U wil ik dienen en geloven dat Jezus Dezelfde is. Hij is mijn Redder, mijn Verlosser, mijn Heelmeester. Ik geloof het, en ik dank U ervoor. Gij vergeeft en Gij geneest. Bij U is geen ding onmogelijk. Ik geloof het en ik dank U ervoor. In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest’. Amen.

Gebed om oplossing van problemen

‘Mijn Vader in de hemel, in de Naam van Uw lieve Zoon, Jezus van Nazareth, Die onze zonden, onze ziekten en onze smarten heeft gedragen, in Zijn Naam kom ik tot U en smeeek U, oh almachtig God en Vader, help mij! U kent mijn noden, mijn moeilijkheden, mijn problemen - noem er enkele - Ik zie geen oplossing. Ik weet niet hoe ik eruit moet komen, maar mijn vertrouwen is op U! O grote, machtige God, Heer der heerscharen, tot U is mijn gebed en op U is mijn vertrouwen.

Gij laat geen bidder staan. Gij hebt gezegd: ‘Roep Mij aan in de benauwdheid en ... Ik zal u eruit helpen’. Ik ben in nood. In grote nood. Ik weet niet meer wat ik doen moet. Help mij oh God. Niet omdat ik het verdiend heb, maar uit genade. Ik smeeek het U in de Naam van Uw machtige en lieve Zoon Jezus. In Zijn heilige Naam. In Jezus’ Naam. Ik geloof dat U mij helpt. Ik geloof dat U uitkomst geeft. Ik geloof het en ik dank U ervoor. Ik dank U in Jezus’ Naam’. Amen.

Gebed om de Heilige Geest te ontvangen

‘Vader in de hemel! Ik dank U voor Jezus Christus, die geboet heeft voor al mijn zonden en schuld. Ik dank U dat ik door genade Uw kind mag zijn. O God, ik heb Uw goddelijke kracht nodig, die kracht die Jezus Christus uit de doden heeft levend gemaakt, die kracht waarmee die 120 mensen op het Pinksterfeest vervuld werden, die kracht waarmee Cornelius en de zijnen werden aangedaan, die kracht waarmee Paulus vervuld werd en die 12 mannen in Efeze.

O almachtige God, vervul mij met de Heilige Geest. Ik wil een tempel zijn tot eer van Uw Naam. Zonder Uw Geest ben ik als een Petrus die U verloochende, maar met Uw Geest zal ik als een Petrus zijn die onverschrokken sprak van de Naam van Jezus en die zieken genas.

Ik geloof met mijn ganse hart dat Jezus voor mij stierf en dat Jezus de duivel heeft overwonnen. Ik belijd met mijn mond dat Gij een goede, trouwe, barmhartige en genadige God zijt, vol van goedertierenheid. Gij zijt heilig, rechtvaardig en volkomen goed in al Uw richten en werken.

Vervul mij oh God, vervul mij met Uw Heilige Geest. Geef mij die gave des Geestes waarover Jezus ons sprak, tot eer en glorie van Uw heilige, nooit volprezen Naam! Ik loof en prijs U, ik geef U de eer, de glorie en de dankzegging. Ik prijs Uw heilige Naam. Glorie, halleluja!’

Dank God

Dank God de Vader in uw eigen woorden (hardop). Doe het niet alleen met uw verstand, maar met uw hele hart. Geef Hem de eer. Dank Hem voor Jezus. Dank Hem voor vergeving. Geloof Hem. Dank Hem. Zing Hem een nieuw lied.

Hoofdstuk 47

SLOTWOORD

Regina, mijn vrouw, en ik bidden dat God u rijkelijk zegent met Zijn kracht en sterkte en Zich aan u openbaart door Zijn Heilige Geest. Wat uw nood ook is: Vrees niet, God is machtig! (Efeziërs 3:20)

Ik wil u uit mijn hart de volgende slotwoorden meedelen:

VERLIES NOOIT JE GELOOF

Want, als ik niet geloofd had in de goedheid van God, dan was ik omgekomen!

David Maasbach

Hoofdstuk 48

ALGEMENE INFORMATIE

Wanneer u voorbede wenst, kunt u mij altijd schrijven.

Mijn adres is:

David. Maasbach,
Postbus 44,
2501CA Den Haag

U kunt mij alles schrijven want uw brief wordt vertrouwelijk behandeld. U krijgt van mij persoonlijk antwoord.

Laat ook eens iets van u horen als u door dit boek gezegend bent.

Als u in Den Haag bent, bent u hartelijk welkom op ons hoofdkantoor op de Apeldoornselaan 2 in Den Haag.

Ook bent u welkom op de zondagmorgendiensten in het Capitol Evangelie Centrum, Loosduinsekade 222, Den Haag.

U kunt ook onze web site bezoeken: www.jmwz.com

Mijn email adres is: information@jmwz.com

Mij fax nummer is: (+31) 070 – 3107111.

OVERIGE UITGAVEN VAN DR. DAVID MAASBACH

BOEK:

“Gebed, de geestelijke ademhaling van een christen”.
(136 blz.) David belicht in dit boek vele aspecten van het gebed, wijst zwakke plekken aan en geeft aanwijzingen tot verbetering. Een boek dat u zal helpen een overwinnend gebedsleven te leiden.

BROCHURE:

Waarom Heilig Avondmaal?

Met deze brochure geeft David op eenvoudige wijze uitleg aan: “HET HEILIG AVONDMAAL” wat ook wel “DE TAFEL DES HEREN” wordt genoemd. Vele christenen begrijpen niet de ware en diepe betekenis van dit prachtige sacrament!

BROCHURE:

Waarop dopen?

Met deze brochure geeft David op eenvoudige wijze de ware betekenis aan van:

- * Het dopen door onderdompeling.
- * Het verschil met de kinderdoop.
- * Voor wie en wanneer?
- * Waarom onderdompelen?
- * En nog veel meer van dat soort vragen.

BOEK:

Waarom ik Christus predik
(Autobiografie van Johan Maasbach)

Lees dit inspirerend relaas van een man die reeds menigmaal aan zijn generatie heeft bewezen dat God leeft en dat Hij een God vol van liefde en ontferming voor de mensheid is. Als chefkok op vrachtboten en passagiersschepen, en als prediker van het Evangelie van Jezus Christus, neemt hij ons in dit boek mee naar de hoogten en diepten van zijn boeiende, opmerkelijke en toegewijde wandel met God. Of hij nu op een waardige preekstoel in een van zijn mooie kerken in Nederland staat, of op een ruw' houten podium voor een grote menigte mensen in het Verre Oosten, zijn geloof, liefde en bewogenheid blijven eender. U zult dit geloofsopbouwend boek met spanning lezen.

AUDIO- EN VIDEOBANDEN

Per stuk: Audio cassette of cd • 4,55 Video of vcd • 9,10 (Exclusief verzendkosten)

Met samenzang, solo- of koorzang, dynamische prediking van
Dr. David Maasbach en speciaal gebed. (Er zijn nog meer titels)

<u>Nr.</u>	<u>Titel</u>
VB310397	ALLES IS MOGELIJK VOOR DEGENE DIE GELOOFT!
VB290996	ALS U WILT OPGEVEN
VB020696	BENT U GEREED VOOR DE KOMENDE STORM?
VB270497	BENT U GEREED VOOR DE KOMST VAN JEZUS CHRISTUS?
VB210595	DAVID & GOLIATH
VB190295	DAVID EN SALOMO
VB1905972	DE BEZETEN MAN
VB041097	DE BOLWERKEN VAN SATAN, STEEN VOOR STEEN AFBREKEN
64VC300495	DE BRUID EN DE BRUIDEGOM
VB141095	DE GOEDE HERDER EN ZIJN SCHAPEN
VB230594	DE GROTE OVERWINNING VAN KONING HIZKIA
VB110296	DEMONOLOGIE
VB240995	DE PLAATS VAN BENAUWDHEID
VB080496	DE POORTEN VAN DE HEL ZIJN DOORBROKEN
VB2705962	DE VURIGE OVEN (met Gospel Revue)
VB151296	DE WONDERWERKENDE STAF
VB230495	EEN NIEUWE HEMEL EN EEN NIEUWE AARDE
VB250597	EEN ZONDIG VOLK EN EEN GENADIG GOD
VB210997	GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKS BROOD
VB221296	GEEN PLAATS VOOR DE SCHEPPER
VB150697	GEEN WOORDEN MAAR DADEN
VBPGN97	GLOBAL PRAYER NETWORK
64VC2502	GOD IS BIJ MACHTE
VB241196	GODSMANNEN DIE HUN ROEPING ABORTEERDEN!
64VC0404	GODS WIL OMARMEN
VB200394	HET GETUIGENIS VAN DE HEILIGE GEEST
64VC190395	HET GEVAAR VAN DE PARANORMALE WERELD
VB051096	HET IS TIJD OM TE WENEN OVER NEDERLAND!
VB100396	HET PURIMFEEST
64VC1906	HET RODE PAARD UIT OPENBARING
VB191195	HET ZAL ZIJN ALS IN DE DAGEN VAN NOACH!
VB2505952A	IN STAAT VAN OORLOG
JAKARTA95	JAKARTA INDONESIË
VB1704952	JEZUS DE GROTE HEELMEESTER
VB160397	JEZUS DE GROTE BEVRIJDER!
VB301094	JEZUS IS HEER
VB180296	JEZUS VERSUS SATAN
64VC090495	JIHAD "DE HEILIGE OORLOG"
VB171295	KERSTFEEST IN HET CAPITOL EVANGELIE CENTRUM (Kerst)
VB241295	KERSTFEEST IN HET CAPITOL EVANGELIE CENTRUM (Kerst)

ZAIRE KINSHASA, ZAIRE, AFRIKA-CAMPAGNE
 VB120694 LUISTER NIET NAAR DE STEM VAN DE SLANG
 RUSLAND'95 EVANGELISATIE-ZENDINGSREIS MINSK, WIT-RUSLAND
 SEMARANG95 SEMARANG INDONESIË
 64VC2201 SOMS IS HET MOEILIJK OM BIJ JEZUS TE KOMEN!
 VB190197 UITGESCHAKELD?
 VB101295 VASTEN EN BIDDEN NAAR DE WIL GODS
 VB280997 VERGEEF MIJ HEER!
 VB290195 WAAROM DOPEN?
 VB0506952 WANNEER DE WARE OPWEKKING KOMT
 VB161094 WAT IS BIDDEN?
 64VC1202 WAT IS CORRUPTIE IN DE OGEN VAN GOD?
 VB210496 WAT U ZAAIT ZULT U OOGSTEN
 VB071095 WIE IS JEZUS?
 VB121097 DE WEDUWE VAN SAREFAT
 VB191097 NIET DOOR HET ZWAARD VAN EEN MENS
 VB261097 HET WATER DAT EEUWIG LEVEN GEEFT
 VB231197 "JEHOVA JIRAH"
 VB301197 LIEFDE
 VB250198 SIMSON EN DELILA
 VB080298 GOD IS GEEN AANNEMER DES PERSOONS
 VB220298 ALARM!
 VB141297 DE RIJKE MAN EN DE ARME LAZARUS
 VB211297 MIJ GESCHIEDE NAAR UW WOORD + (Kerstrevue)
 VB080398 WEES GEEN SPERENGOOIER
 VB150398 WAT DOE JE ALS JE IETS KOSTBAARS HEBT VERLOREN
 VB220398 GOD DE HEILIGE GEEST
 VB130498 DE GESCHIEDENIS VAN JOZEF
 VB190498 BENT U BOOS OP GOD?
 VB260498 BIJ GOD IS GEEN DING ONMOGELIJK
 VB010698 DE GESCHIEDENIS VAN MOZES
 VB100598 WIE IS DE MAN DIE DE STRIJD AANBINDT
 VB170598 DE VERLOREN GLORIE
 VB240598 WONDEREN GEBEUREN NIET ZOMAAR
 VB2105982 GOD LOVES YOU!
 VB140698 DE BLINDGEBOREN MAN WERD DOOR JEZUS GENEZEN
 VB210698 DE ONSTERFELIJKE ZIEL MOET WEDERGEBOREN WORDEN
 VB280698 GOD HOUDT VAN U
 VB050798 LATEN WE NIET MOEDE WORDEN GOED TE DOEN
 VB3008981 DIT IS EEN JOB VOOR EL SHADDAI
 VB060998 HET LICHT DER WERELD
 VB130998 DE WAARHEID
 VB031098 WAT DOMINEERT UW LEVEN?
 VB251098 HET HART VAN DE MENS IS HARD GEWORDEN!
 VB181098 DANIEL IN DE LEEUWENKUIL
 VB230898 DE ERFENIS VAN EEN VADER
 VB221198 DE BEDIENING VAN ENGELEN
 VB240199 CHRISTUS ONS VOORBEELD
 VB310199 WEES NIET ONTMOEDIGD!
 VB210299 GOD ZIJ MET ONS

VB280299 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
 VB081198 DE ZIEL DIE ZONDIGT ZAL STERVEN
 VB040499 REBELLIE IN DE KERK
 VB050499 MET CHRISTUS GESTORVEN EN OPGESTAAN
 VB110499 ZIJN UW VRIENDEN BELANGRIJK VOOR GOD?
 VB180499 TOEN HITLER AAN DE MACHT KWAM
 VB250499 KENT U GOD?
 VB020599 JEZUS KOMT WEER!
 VB160599 DE BEKERING VAN PAULUS
 VB090599 DE GEEST DES HEREN IS OP MIJ
 VB2006991 DE DEUR NAAR HET RIJK DER DUISTERNIS
 VB2405992 HET WONDER IS IN UW MOND
 VB220899 DE STRIK VAN DE VOGELVANGER
 VB050999 SCHULDIG
 VB120999 DE BARMHARTIGE SAMARITAAN
 VB031099 MORGEN WORDT HET BETER
 VB260999 DE GROTE BRUILOFT
 VB241099 JE BENT WAT JE ZEGT EN JE BLIJFT WAT JE DENKT!
 VB311099 ER IS GEEN PUT ZO DIEP OF GOD KAN NOG DIEPER
 VB071199 DE DEFINITIE VAN WARE LIEFDE
 VB211199 GERED EN TOCH MISERABEL
 VB051299 ER KOMT EEN NIEUWE HEMEL EN EEN NIEUWE AARDE
 VB020100 HET VERHAAL VAN JOB
 VB090100 DE LEVENDE STEEN
 VB101099 DE HARDE WAARHEID VAN ABORTUS
 VB0210992 DRINK VAN HET LEVEND WATER
 VB160100 BESTAAT DE ANTICHRIST?
 VB230100 WAAR UW SCHAT IS DAAR ZAL OOK UW HART ZIJN
 VB300100 ALLES IS IJDELHEID
 VB060200 UW TIJD IS IN GODS HAND
 VB130200 HET VERHAAL VAN JONA
 VB270200 BOZE GEESTEN WILLEN WONEN IN DE MENS
 VB120300 WEES NIET BEVREESD
 VB190300 JEZUS REGEERT OP ZIJN EEUWIGE TROON
 VB260300 EEN VROUW DIE ZIEK WAS
 VB040400 DE MANTEL VAN ELIA
 VB090400 GOD IS EEN GOD VAN WONDEREN
 VB160400 DE GELIJKENIS VAN DE ZAAIER
 VB070500 IS ER VOOR GOD IETS ONMOGELIJK?
 VB2404001 WAT U MOET DOEN OM VAN GOD TE ONTVANGEN
 VB110300 ALOM KLINKT HET WOORD IN DEN HAAG
 VB140500 DE OVERWINNING VAN KONING JOSAFAT
 VB210500 DE DUIVEL IS ECHT
 VB280500 HEER VERANDER MIJ
 VB010600 DE STEM VAN GOD
 VB1206001 DE PRINS VAN DE VREDE
 VB180600 ALS U PIJN HEBT
 VB040600 DE SLEUTEL VOOR GEESTELIJKE GROEI
 VB020700 JEZUS IS ONOVERWINNELIJK
 VB160700 WAT HEB JE GEDAAN!

DAVID MAASBACH ZINGT!

Audiocassette (60 min)

• 6,85 (exclusief verzendkosten) (C.d. • 11,35)

* Kom in de Ark

* Er is een fontein die heelt en geneest

* Wat een helende Jezus vond ik in U

David en Regina Maasbach zingen!

* Call to worship

1 JAAR GRATIS MAANDBLAD 'NIEUW LEVEN'!

Wanneer u nog niet ons maandblad NIEUW LEVEN over de post ontvangt, wil ik u dit blad graag één jaar lang elke maand geheel gratis doen toekomen! Stuur mij alleen even uw naam en adres en u ontvangt ons mooie blad over de post.

ALLE UITGAVEN TE BESTELLEN BIJ:

“HET BIJBELHUIS”

Apeldoornselaan 2

2573 LM

Den Haag

Tel. 070 3469729. Fax 070 3107111

Email: information@jmwz.com